

EGYSÉBKÖNYV

Várom már a szív korát

2. kiadás

CSATH Veronika

EGYSÉ GKÖNYV

Várom már a szív korát

2. kiadás

CSATH Veronika

© Csath Veronika, 2026
Egységkönyv – Várom már a szív korát
Második kiadás
Minden jog fenntartva

Szöveggondozás
Bakos József

Borítóterv
Csutoros Réka

Kiadó
Csath Veronika
www.egysegkonyv.hu
www.csathveronika.hu

ISBN 978-615-02-7197-2

BEVEZETŐ

Létkönyv, Egységkönyv, a Létezés Egyetemes Misztériumának Könyve. Mindezek a lényeket fedik, eredetünk és létezésünk alapjait, irányító elveit és folyamatait, melyeket a ma földi emberénél fejlettebb megnyilvánulások, létezők, segítők juttattak el hozzánk, emberekhez, hogy ezen információk által segítsék a földi életet, az emberiség fennmaradását, fejlődést, tudatosodását.

2006-ban életem gyökeresen megváltozott, amikor egyik éjszaka nappali világosság támadt szobámban, majd az egész plafont fényjelek sokasága borította be, közvetlen felettem pedig egy óriási, karmakerékre emlékeztető jelenség volt látható. Ekkortól két éven át majd naponta fényjelekkel, majd különböző ábrákkal és térbeli alakzatokkal, formákkal volt tele a plafon felettem éjszakánként, a sarkokban sokszor pedig parabolaantennáknak tűnő jelenségek látszódtak. Egy leheletnyien finom, sajátos ébresztés készítetett arra ezeken az éjszakákon, hogy felébredjek és felnézzek. Ekkor jelentek meg e fényjelek és térbeli alakzatok, lények és információk, először homályosan (mert dioptriás szemüveget hordok az általános iskola 5. osztályától), majd pillanatok alatt a szemeimhez élesedve, élesítve, kristálytiszván. Számos földi és univerzumi civilizáció lényei kerestek fel, valamint égi lények sokasága, akik rendszeresen szertartásszerű cselekményeket végeztek felettem. E segítő lények többször, a plafonon körben elhelyezkedve is folytattak segítő tevékenységeket. Számos állatfaj is megjelent így, egymás „kezét” fogva, kört alkotva. A finom fénymegnyilvánulások mindig erős jó érzés kíséretében jelentek meg.

Lassan bevezetést kaptam abba is, milyen az, amikor a negatív oldal lényei nyilvánulnak meg, amikor ők jelennek meg – rendszerint szürke árnyalatban (de nem csak és kizárólag így tudnak megjelenni!). Térben, személyként, velem farkasszemet nézve is képes volt ez az oldal is megmutatkozni, és bárhogy máshogy, csakúgy, mint a pozitív, segítő oldal lényei, megnyilvánulásai és információi.

Tanításom a sok látogatás után azzal folytatódott, hogy finom ébresztés után csukott szemhéjaim alatt láthattam mindazon és olyan jelenségeket, amelyek eddig a plafonon jelentek meg számomra.

Ebben az időben kaptam az élettől egy olyan spirituálisan fejlett, földi emberi társat, aki szóban volt képes közvetíteni fejlett, segítő lények, létezők információit számunka, földi emberi civilizáció számára azért, hogy tanítsanak és segítsenek bennünket. Vele közel tíz évet dolgoztunk együtt, megszámlálhatatlan közvetlen vezetett meditáció és imádság keretében és mindazon, földi emberiség számára eljuttatott információ csatornázásában és rögzítésében, amelyet most a kezedben tartasz, Kedves Olvasó.

E létkönyvben, egységkönyvben szó szerinti tolmácsolásban szerepel mindaz, amely közvetlen közvetítésre, csatornázásra került fejlett, segítő társainktól. Néhol – nagy meditációs és imádságos előkészületeink, emelkedésünk ellenére is – egy-egy szóvégi jel vagy rag nem volt tisztán hallható, vagy a szórend közvetítése nem sikeredett a legtökéletesebben.

Mindezek – a magyar nyelv kívánalmainak megfelelően – jellemzően korrigálásra kerültek az írásban való rögzítéskor, több helyen viszont az apró nyelvhelyességi pontatlanságokat és hosszú mondatokat benne hagytam a könyv szövegében mindazért, hogy az olvasó is megérezhesse a szavak által azt a Pozitív Jelenlétet, amelyet mi éreztünk a közvetítések alatt.

Itt térnék rá arra, hogy mi az, amit biztosan megtanultam a jelenések és közvetítések folyamán és által, amelyből mindenki tanulságot meríthet:

A fül becsaphat, a szem becsaphat és minden egyéb is becsaphat. Egy a biztos, ami mindig a legigazabb információt adja és jelzi: a lelkünk középpontja. Ha mindenkor ide fókuszálunk, tudni fogjuk, mi igaz, helyes, és mi nem az.

Ezt a könyvet is így olvassátok, tiszta szívvel, az igazat keresve és meglátva, megértve mindig.

S még valami, ha nem vagytok biztosak, hogy az adott információ, jelenség honnan származik, hogy igaz, segítő szándékú, eredetű-e, akkor akarjátok erősen, tiszta szívvel, hogy felfedje magát az igazság, s akkor a leghazugabb és legártóbb megnyilvánulás is alakot, megjelenési formát kell, hogy váltson, s fog, mert te isteni részeddel ezt akarod, ezt parancsolod neki.

Oszoljon sötétség,
hulljon lepel,
létezni arany,
s a szeretet felemell!

Áldás, békesség Néktek!

I. fejezet

A karma

Mi is valójában? Az eddigi életeinkben elkövetett negatív cselekedetek összességét nevezzük karmának, amely hatást gyakorol jelen életünkre s annak működésére.

A karma az ok-okozat alapján működik, mint minden a Világegyetemben. Az eddig elkövetett negatív dolgok – a Világegyetem Törvényének alapján – visszahatást gyakorolnak arra a személyre, aki azt létrehozta eddigi életei folyamán. Ez egy körforgás, amely addig forog körbe, míg saját magunk önnön tanulásából észre nem vesszük s ki nem javítjuk ezt a leminősített negatív cselekedetet, energiát: addig mindvégig, mint egy kerék, folyamatosan visszatér az életünkbe, életeinkbe, hogy ezt megoldjuk s feloldjuk. A karma nem egy pozitív energia. Azt a célt szolgálja, hogy az embert gátolja, s így tanítsa önnön hibáinak felderítésére s kijavítására. E világon mindenkinek van karmája az emberiség körében.

Tehát alapvető felismerni azt a dolgot, hogy amit teszünk, azt kapjuk vissza az ok és okozat törvénye alapján, ahogy működik a Világmindenség. Előző életeinkben elkövetett negatív cselekedeteink újra és újra előbukkannak, hogy kijavítsuk, semmissé tegyük s feloldjuk őket. Önnön felismerés hatalmával megtörhetjük a karma kerekét, hogy újra szembesüljünk az önnön elkövetett negatív hibáinkkal, úgy, hogy kérjük Mennyei Atyánkat, Jézust, a Karmikus Tanácsot, hogy segítsenek egyes karma feloldásában, kijavításában.

Karmák lehetnek betegségekben is. Ezeket nagyrészt ember nem tudja gyógyítani, mert ebbe csak az Atyának, Jézusnak s a Karmikus Tanácsnak van joga belenyúlania s kijavítani ezt a leminősített energiát, amely ezen életünk alapján betegség formájában jelent meg számunkra. Karma, amely betegség formájában jelentkezett, saját önnön felismerésünkkel gyógyítható a legjobban, és erre vár az Atya, Jézus és a Karmikus Tanács, hogy önnön felismerésünk alapján nézzünk szembe mindazzal a leminősített negatív energiával, amelyet mi okoztunk előző életeinkben másoknak és magunknak.

Ez tehát a karma, amely a saját negatív megnyilvánulásaink folyamatos kivetülése az életeink folyamán, amelyek gátolnak bennünket abban, hogy életünk szabadon, megfelelő ütemben haladhasson a rendeltetése szerint, amely nem más, mint saját magunk önnön fejlesztése és felemelése az Egyetemes Tudathoz, mindent megtapasztalt lélekként. Ha ez alapján visszagondolunk az előbb elhangzottakra, akkor a karma kell és egy hasznos rossz, hogy egy-egy élethelyzetet megtapasztaljunk, átéljük; hogy szellemünk, lelkünk, fizikai és energetikai testeink átéljék ezeket a negatív dolgokat, hogy feljebb léphessünk azon a bizonyos mindentudás szintjén, a tapasztalás formájában.

De mivelhogy az ok-okozat alapján működő Világmindenségben az energia nem vész el, csak átalakul folyamatosan körülöttünk, így életeink folyamán visszaköszönve szembekerülünk saját negatív múltunkkal s jelenünkkel. Ezeket a leminősített energiákat (eseményeket, történeteket, cselekedeteket) a gyorsabb fejlődés érdekében az Atya, Jézus, a Karmikus Tanács egy jó ideje úgy döntött: hogy bárkinek megadatik, hogy felderítse a saját önnön hibájából keltett, leminősített

energiákat; felkutassa s azt semmissé tegye, kijavítsa úgy, hogy álmaiban a karmát végrehajtó angyalok segítségével ő maga, személyesen, az alvás ideje alatt kijavítja, feloldja és semmissé teszi. Tehát, ha levonjuk a következtetéseket mindezekből, az emberi lét nagyon is viszontagságos és veszélyes saját önmagára nézve, mert amit gondoltok, szóltok, cselekedtek, mind-mind visszahat egy megtett kör után rátok – ami azt eredményezi, hogy éppenséggel negatív megnyilvánulásaitok gátolni fognak benneteket a jövőtökben; attól függ, mekkora negatív cselekedetet hajtotok végre. Az idő is változó, hogy mikor is köszön szembe veletek újra vissza a negatív megnyilvánulásotok, azért, hogy azt kijavítsátok.

Tehát gondolataitok, amelyek most az emberiség jelentős részében negatívok, ugyanígy beszédetek és cselekedeteitek is negatívot, az egész emberiségre negatív visszahatást gyakorolnak a jövőre nézve. **Ezen energiák megszüntetése érdekében minden embernek összességében kell tudatosan szembenézni mindezen saját önnön negativitásával, hogy megszűnjön az emberiség karmája s önpusztítása.** Ezért fontos az egyszemélyes karma felderítése, felkutatása, megszüntetése, kijavítása s feloldása, mert minden gondolat, szó s cselekedet karmát vonz maga után, ha **negatív**. Természetesen spirituális fejlődések alapján az Atya, Jézus, a Karma Tanácsa tudtokon kívül beleavatkozik életeitekbe, és számotokra a leminősített energiákat kijavítják, megváltoztatják s feloldják, azért, hogy fejlődésetek még nagyobb ütemben haladhasson a tudati felemelkedéshez, amely nem menne elég ütemesen, ha folyamatosan saját önnön hibáitokból elkövetett negatív energiákkal találkoznátok szembe.

Tudatotokban gondolatok formáiban sok-sok múltbéli leminősített negatív energia, esemény van elraktározva képekben, tudat alatt, amely gátol benneteket a pozitív életvitelben, a pozitív gondolkodásban s a pozitív megnyilvánulásban:

A beszédetek: minden szónak hatása van a környezetre. Energiát bocsájtotok ki magatokból beszédetek által. Tehát minden negatív beszéd gátolni fog benneteket a jövőtökben, blokkokat s eseményeket vonz maga után negatív formában.

Cselekedetek: a legsúlyosabb karmikus történés negatív formában, mert esetlegesen beleavatkoztok más emberek életeibe, saját önnön negatív megnyilvánulásaitok miatt.

Ezek azok, amik a legjobban s legtöbbször gátolnak benneteket abban, hogy megfelelő ütemben haladhassatok saját önnön megvalósításotok felé, mert a környezeti behatások igen jelentős életeitekben – és összességében a gondolatok, szavak, cselekedetek egységesen sodornak benneteket az önnön hibátok elkövetéséhez, úgy, hogy azt észre sem veszitek.

A karma lehet feladat számotokra, hogy más személy életébe beleavatkozzatok, s ezáltal, akinek beleavatkoztok az életébe, fejlődjön valamilyen formában. Természetesen ezt már vehetjük **életfeladat**nak – a kettő nem ugyanaz, ezért kérjük külön értelmezni mindkettőt! Nagy és túlnyomó részt a karma életfeladatot vonz maga után s együtt említhető, mert ok-okozat alapján minden kihat mindenre: tehát egy adott ember karmikus megpróbáltatásai, amit pozitívan vagy negatívan vesz, kihatnak a közvetlen környezetére és befolyásolják azt pozitívan vagy negatívan.

A karma azt a célt szolgálja, hogy tudatos lényé legyen minden lény, hogy szembekerüljön – és felfogja – saját önnön negatív megnyilvánulásával s annak következményeivel, s ezeket tudatos felfogással helyrehozza, kijavítsa s feloldja.

Az elkövetkezendő időkben a karmikus megpróbáltatások egyre sűrűbben nyilvánulnak meg az emberek életeiben, hogy minél hamarabb letudják azokat az önnön negatív dolgaikat, amiket eddig elkövettek. **Ezért a kör egyre szűkebb, hogy az emberek minél hamarabb, tudatosan lépjenek az Új Világba, az Új Korba.** Az idő leszűkítése azt eredményezi, hogy egyes emberek életeiben negatív események sorozata jelentkezhet, azért, hogy minél hamarabb átléphessen az emberiség az egy pozitívabb jövőbe – amely azt eredményezi, hogy az egész emberiség karmája gyorsabban s hamarabban fog megszűnni az idő rövidsége miatt.

Ezért fontos a személyes megnyilvánulás pozitívvá való tökéletesítése, hogy ezután az emberiség – és egy személyben is – egy pozitív, új és szebb jövőben élhessen.

A karmát, mint már említettük, gondolatokban, cselekedetekben, fizikai és energetikai testeitekben hordozzátok magatokban. Ezeket a leminősített energiákat úgy hozhatjátok minél hamarabb felszínre s javíthatjátok ki még könnyebben, ha pozitív életvitelt éltek és spirituális módszerekkel folyamatosan fejlesztitek saját önnön felfogóképességeket s pozitív megnyilvánulásaitokat. Legjobbak közülük: imádságok, meditációk, mantrák s a vizuális gyakorlatok.

Csakráitokban elraktározott negatív karma könnyen felszínre hozható s kijavítható megfelelő módszerrel, meditációval. Fontos a fizikai és energetikai karmák minél előbbi megszüntetése, mert betegségek okai is lehetnek: hogy fizikai és energetikai testeitek megfelelő mértékben tudjanak fejlődni, ezért kell karmátokat felkeresni, felkutatni, kijavítani, megszüntetni és feloldani.

Értsétek önnön hatalmasságotokat, amelyből azt eredményeztétek, hogy negatív megnyilvánulásaitok jelen életeitekben gátolnak benneteket abban, hogy szabadok s hogy boldogok legyetek. S mivelhogy egy személyben okoztátok ezt, környezetetek veletek együtt szenved saját önnön hibátokból.

Ezért azt a hatalmat, amely bennetek van, kezeljétek bölcsen s pozitívan, mert minden gondolatnak, minden szónak s minden cselekedetnek teremtő ereje van az ok-okozat alapján.

Köszönöm, én Karmael voltam. Haladjatok saját önnön felszabadításotok útján minél több sikerrel! Mi a tudatos lényeket segítjük.

KARMAOLDÁS

„Mennyei Atyám! Hozzád folyamodom segítségért a karmikus problémáim felderítése végett, azért, hogy kijavítsam mindazokat a negatív eseményeket s történéseket, amelyeket eddigi életeimben s életemben, akarva vagy akaratlanul elkövettem, gondolatban, szóban vagy cselekedetben, tudatosan vagy tudatlanul. Mennyei Atyám! Teremtőm! A Te hatalmasságod s az én semmisségem nevében kérlek, bocsásd meg nekem emberi mivoltom negatív megnyilvánulását. Te teremtetél, Te ismersz, s tudod mindenkoron, hogy mi a legjobb számomra. Kérlek Téged s mindenkit, akit eddigi életeimben és életemben megbántottam – gondolatban, szóban vagy

cselekedetben, tudatosan vagy tudatlanul –, bocsásson meg nekem!

Tiszta szívből kérem Mennyei Atyámat, hogy segítsen nekem megbocsájtást nyerni s megbocsájtást adni annak, aki esetlegesen engem bántott volna meg. Mindenkitől, mindenért bocsánatot kérek, és szívem tiszta szeretetével megbocsájtást remélek mindenkitől. Köszönöm, Mennyei Atyám, hogy meghallgattál engem, és megsegítettél abban, hogy megbocsájtást nyerjek s megbocsájtást adjak, és ezáltal a karmikus törvények alapján, a Te jószágod kegyelme által, az adott karmikus adósságot semmisnek tekinted az én életemben. Szívem tiszta szeretetével egyesülök Teveled s Jézussal, s ezzel a szeretettel bocsájtok mindenkit útjára. Köszönöm. Teljes hitem Tebenned.”

CSAKRÁBAN VALÓ KARMAOLDÁS

Az „Én vagyok, az, aki vagyok.” nevében belépek az adott csakrámba – például gyökércsakrámba –, s a bennem lakozó fény erejével megvilágosítom a gyökércsakrámat, s felderítem az adott csakrámban (itt: gyökércsakrámban) elraktározott karmikus eseményeit. Megvizsgálom a falait a csakrámnak, állagát, nagyságát, színét. Ha sötét s helytelen működésű, karmikus adósság van elraktározódva a gyökércsakrában, ami gátol abban, hogy rendszeren, megfelelően működjön.

Továbbhaladok csakrámban, feltérképezve a milyenségét. Megállok az adott csakrámban (gyökér-csakrámban) középpontjában, és hangosan, magabiztosan, a bennem lakozó fény erejével kinyilvánítom magamat, hogy szembe akarok nézni az adott eseménnyel, történéssel, történettel, hogy azt kijavítsam, megváltoztassam, feloldjam, s hogy bocsánatot kérjek az eddigi s megtörtént negatív megnyilvánulásaimért.

Hangosan, fizikailag is kimondva mondjuk:

„Az vagyok, aki vagyok. Azért jöttem ide, hogy benneteket felszabadítsalak, és hogy tőletek bocsánatot kérjek. Kérlek, lépjetek közelebb! Kedves emberek, lények, történések s cselekedetek, mutassátok meg nekem azt, amiért gyökércsakrámban gátat szabtok a negatív mivoltomért. Kedves emberek, lelkek, lények, események, történések, bocsássatok meg nekem! A bennem lakozó fény biztosít benneteket arról, hogy én már nem az az ember vagyok, aki voltam, s aki ellenetek elkövette a negatív cselekedeteit. Tudatosan szembenézek most az adott eseményekkel, s mindezekért szívem tiszta szeretetével bocsánatot kérek. Kérlek, ha nem tudnátok megbocsájtani, az Atyai s Jézusi megbocsájtást kérjétek, és engedjétek meg, hogy felszabadulhassak az általatok megőrzött események alól! Az én fényem jelenléte a biztosíték az Atyai és Jézusi tisztaságnak, amely bennem van. Kedves emberek, lelkek s lények, események, történések, mindenért, amely negatív cselekedetemet illeti, általatok reménykedem a szabadságban és a megbocsájtásban, s kérlek, értsétek meg, hogy nem az az ember vagyok, aki eddig voltam, és ezért büntetést nem kaphatok. Az Atyai és Jézusi Fény legyen biztosíték számotokra, és kérlek benneteket, bocsássatok meg mindenért, amit elkövettem szóban, gondolatban, cselekedetben, tudatosan vagy tudatlanul! Érezzétek a felétek irányuló szeretetemet, s kérlek, távozzatok az én szívem szeretetének fényével, amelyet most rátok bocsájtok azért, hogy megbocsájtást nyerjek tiáltalatok, azért, hogy gyökércsakrámat elhagyva az megtisztuljon, s tökéletes működésben működjön tovább. Köszönöm.”

Most haladjunk tovább az adott csakrában (gyökércsakrában) a hátsó nyílás felé. Odaérünk a kapuhoz s kilépünk rajta. Ott egy díszes ajtó. Amint kimegyünk, ott egy angyal, akit meg kell kérdezned, hogy be kell-e zárni magad után, vagy hagyd nyitva?

Ha be kell zárni, az azt jelenti, valaki még nem bocsájtott meg, meg kell ismételni a bocsánatkérést! Ha nyitva kell hagyni: megtisztult gyökércsakrád minden bentlakó negatív karma alól.

Visszatérés az éber tudatállapotba.

II. fejezet

A Mennyek Országának alapjai

A Mennyek Országa az Atyán, a Fiún s a Szentlelken alapul, az Egységben, az egy és oszthatatlan Szentháromságban – és az Ő mindent irányító akaratuk és kérésük. Ez az alapja a Mennyek Országának.

A legelső és legfontosabb az emberi lelkek számára, hogy megértsék azt az önzetlen szeretetet, amellyel Mennyei Atyánk, a Fiú s a Lélek van irántatok. Ez a szeretet a mozgatórugója mindennek; ez az akarat változtat meg mindent, úgy, ahogy annak lennie kell. Ez a szeretet a mindig adó szeretet.

A legfontosabb az emberi lelkek számára, hogy hitüket Mennyei Atyában megerősítsék és azt tudatosan fejlesszék, úgy, hogy egyre közelebb vonzzák magukat Mennyei Atyjuk akaratához, úgy, hogy Mennyei Atya bennük teljesüljön.

Az akarat, amely feltétel nélkül vezet, irányt mutat az örök bölcsességhez és élethez. Ez az akarat, amely a hiten alapul – hogy emberi lelkekben teljesüljön s váljon valóra –, a feltétel nélküli szereteten alapul, ahogy a Mennyek Országa is. Ezen akarat irányítása alatt lévő emberi lelkek megtalálják saját, önnön, belső és mindenható isteni részüket, amely kifogyhatatlan a jóságból, bőkezűen adományoz mindenkinek, kivétel nélkül. Ez a belső hatalmasság, amely emberi lelkekben megtalálható, ha követi az Atya akaratát, felemelkedik, s az Atya akaratát teljesíti be mindenekelőtt és mindenkoron. A hitről beszélünk, a feltétel nélküli hitről és arról, hogy lelketek akaratát megegyező a Teremtő akaratával – és ez az akarat nem más, mint a szeretet. Ez a belső hit alapozza meg azt a tudást, amelyet Mennyei Atyátok emberi lelkeknek adományoz, ha azt teszitek, s véghezviszitek azt az akaratot, amelyet Ő szánt ti számotokra, és egyéni élettervetekben

meg van írva.

Mindenkoron lelketek alapja a hitetek, amely az Atyában nyugszik, és a tudást is onnan kapjátok. A lélek, amely bennetek van, az Atya egy darabja tibennetek ajándékként adva azt nektek, és önnön lelketek felemelése egyesít Teremtő Atyátokkal mind lélekben, testben. S hatalmat kaptok mindenkoron arra, hogy jót tegyetek: kihasználva saját, önnön felemelkedéseketek, egyesüléseketek az Atyával, teremtő hatalmat biztosít számotokra, hogy jót tegyetek.

Ez az egyesülés akkor jöhet létre csupán, ha legbelső éneteket – az isteni részeteket – az előtérbe helyezitek életeitekben, és megszabadultok azon negatív földiségetek alól, amely körbevesz s gátol benneteket abban, hogy saját isteni terveteket, az Atya akarátát, mindenkoron bevégezzétek az Úr akarátára, s hogy mindenki felszabaduljon az önnön, saját, isteni dicsőítésére. Ez az alap, amelyen a Mennyei Ország és a ti hitetek alapszik.

Ez az alap, amely megingathatatlan, s események, történések s cselekedetek ellenére sem változhat meg a Mennyei Atya ellen, mert Mennyei Atyátok tibennetek s mindenben, amely körbevesz. Ezért minden esemény, történés s cselekedet aszerint és úgy történik, ahogy azt saját, egyéni életterveitek megkívánják, és saját, önnön lelketek felemelése megkívánja, hogy lelketek egykoron egyesüljön minden történésen, eseményen és cselekedeten áthaladva – tapasztalatot szerezve belőle – egyesüljön a Teremtő Lélekkel. Ez az alap, az örök fény, a lelketek a Lélekből. Egyek vagytok az Atyával, a Fiúval s a Lélekkel.

Tehát minden megadatott nektek, amely a Fiúnak – a hitetekre támaszkodva és az Úr, az Atya Isten akaratát végrehajtva. Ha megértitek semmisségeket, meglelitek a hatalmasságokat; ha meghunyászkodtok, felemelnek benneteket, s felemelkedtek az Atyához, s megkapjátok azt, amire szükségetek van, s meglelitek azt, amelyet tennetek kell.

Ez az alap – az Akarat –, amely emberi lelkekben teljesüljön be, hogy mindenkori az Atya akaratát érvényesüljön, ne az emberi esendőség. A szeretet akaratát, ahogy a Lélek magához vonzza lelkét, biztosítva számára a bőséget, amelyen a Mennyeek Országának alapul.

Ez az a hit, amelyről az angyalok beszélnek és tudják; s vígan, örömmel végrehajtják Mennyei Atyjuk akaratát – önzetlenül, bérmentve, mert a szeretet vezérli őket, amelyet Mennyei Atyjuk iránt éreznek s kapnak Tőle. Ez a hit s szeretet vonzza őket még közelebb az egyesüléshez, amelyet mindenki akar, s mindenki keres.

A hitnél nincs hatalmasabb, nincs erősebb, mert a szeretet akaratán alapul, amely felemel, és egyesít a Teremtő Atya Istennel, azért, hogy bevégeztessék az egyéni lélek istenségének felébresztése, felemelése s egyesítése az Atyában. Ez a pont a lelkek középpontja, a hitetek alapja, amely mindig az Atyában nyugszik, amellyel gyógyítotok, s elsősorban szerettek mindenkit e világon.

Ez a Mennyeek Országának célja és alapja, hogy akarat, amely bennetek van, az Atyáé legyen s általatok valósuljon meg a felemelkedés misztériumának létrejöttéért.

Ezzel a hatalommal birtokolva élitek életeiteket, és teszitek a mindennapok dolgait.

Értsétek meg a mindenben való Mindenséget, a napjaitokban körülvevő Istenséget, amely benneteket körüljár, s tanítani s felemelni akar, hogy szabadok s önállóak legyetek, s egyesüljete a Léttel, amelyből fakadtatok. Csak ezután tudjátok értékelni azt az akaratot, amelyet Mennyei Atya akar tibennetek. Csak ezek után értitek meg az égieket, az angyalokat. Csak ezek után érthetitek meg azt a szeretetet, amelyet Mennyei Atyátok adott nektek: a Fiút – hogy felébredhessetek; a Lelket – hogy felébredve, felemelkedve, egyesüljete a Teremtő Egységgel.

III. fejezet

A hitünk fontossága, avagy pozitív gondolkodás az életünkben

Az emberi felfogás a mai időben, időszakban, olyannyira elszakadt a hitvilágtól, hogy azt teljes mértékben idegennek és kívülállónak tartja saját életében. Az emberek kis hányada él hitben, és él hiteles életet. Ez a rohanó időszak a világban, azt eredményezi az emberiség életében, hogy a hit – mint fogalom és tény – egyre jobban elhomályosodjon, s végül megszűnjön. Ez a világ csakis a külsőségeken alapul, amelyek gyökeres ellentétei a **hitnek, amely mozgatórugója s a legfontosabb része a létnek.** Ez a földiség, amely gátat szab a hitnek, s kipusztítja az emberiségből azt a reális képet, amely azon alapul, hogy **az egyéni emberi léleknek saját önnön szabadságjoga van, szabad döntése van, szabad akarata és szabad hite és szabad ereje önmagában.** A mai világ mindezeknek a megnyilvánulásoknak gátat szab az emberiség külső világra való támaszkodása miatt, amelyek az emberiséget felszínessé, gyengévé és beteggé teszik. **Mert elvesztették saját belső alapjukat, amely egy felsőbb intelligenciával van kapcsolatban – a HITÜKET.**

Ezek az emberek a hitvilág nemléte okán saját sorsuk önnön tönkretételével számolnak, mert megszűnt az a tudat önmagukban, hogy magukkal megfelelő módon viselkedjenek: *ne értékeljék le saját magukat, becsüljék önmagukat, és tudatosan fejlesszék saját belső erejüket és hatalmukat – hitüket, a magukba vetett hitüket.* A fontossága a hitnek minden ember életében a legjelentősebb dolog, mert elvágják magukat a Teremtő Léttől hitetlenségük által, mert elfordulunk attól a Forrástól, amelyből származunk. Bármelyik hitrendszer

vesszük is alapul, a saját belső tudatosság felé való haladás az, ami a hitet alátámasztja és segíti.

E hit nélkül az emberek manipulálhatók, befolyásolhatók, s önnön saját életüket feladva egy olyan befolyásoltság alá rendelik magukat, amely gátolni fogja és negatív irányba vezeti őket. A hit, amely tettekben is megnyilvánulhat, az adott lélek hitétől, akaratától függ – a mértéke és nagysága.

A Törvény mindegyik emberi lelket egyenjogúvá tette – saját önnön központja s alapja által. A különbséget a hitük alapján szabják meg az emberek saját világukban.

Tehát nyilvánvaló az a tény, mindenki van egy központ, amely biztos – a Teremtés Központja –, és ez felfogástól s vallástól függetlenül mindenki ott van, mert ez a Nagy Törvény. Ez a Központ mindenki ugyanakkora s ugyanolyan. Nincs se jobb, se rosszabb, se több, se kevesebb.

Az emberi lét befolyásoltsága következtében alakultak ki a különbségek, amely annak az eredménye, hogy míg, akit befolyásoltak, s a belső pontjától elfordították, s a külvilág felé orientálták, az lemaradt, és gátat szabott önnön fejlődésének; míg ki saját központja mellett maradt és befelé orientálódott, és úgy élte emberi életét, az fejlődött, s átlátta mindazt – a külvilág felé fordulás veszélyeit –, amely azt a képet mutatta ő számára, hogy az számára nem jó s helytelen.

E két példánál maradva, míg, aki a külvilág felé orientálódott, azt a külső behatások mind érzelmi, értelmi, fizikai s energetikai szinten súlyosan befolyásolhatóvá tették és támadhatóvá, s áldozattá vált.

Míg, aki saját magát helyezte központba, saját magát

fejlesztette, s magára támaszkodott, önnön belső hatalmára – a Központjára –, az megerősödött a külvilág ártalmas behatásai ellen, s pozitívan vette mindazokat az életben adódó élethelyzeteket, amelyekkel találkozott, a saját, önnön, tudatos, belső hatalma által – a külvilági orientálttal szemben, aki minden eseménynél problémába ütközik.

A befelé orientálódott személy kiegyensúlyozott, nem befolyásolható, a helyét mindenkoron tudja a körülvevő Mindenségben, s tudja, hogy annak fontos tagja s alkotóeleme. Tudja s érzi létének erejét és fontosságát.

Míg a külvilágra orientálódott személy nem értékeli saját életét, nem látja saját életének értelmét, s nem látja fontosságát az ő életének – szerepét, munkáját s az egész létét. Ez a két személy jól tükrözi a külvilág s a befelé fordulás közötti különbséget s annak veszélyeit.

Természetesen a mai világban a földi emberi léleknek, aki befelé orientálódik is, túlnyomórészt a külvilággal tartania kell a kapcsolatot mind anyagi, mind fizikai téren. Ezért kell megtalálni azt a belső egyensúlyt, amely kiegyenlíti a kettő közti különbséget, a HITET, amely azon alapul, hogy felismertük-e saját önnön fontosságunkat az életünk folyamán. Ha ez az egyensúly megadatott, akkor ért el az emberi faj és személy oda, arra a pontra, amelyet úgy ismerünk és hívunk, hogy TUDATOS ÉLET: harmóniába hozni és harmóniát teremteni mindenben a hitünk által.

A TUDATOS ÉLET azt jelenti: tudom, hogy képes vagyok végrehajtani azt, amit elterveztem, és a hit egyben átváltozik tudássá – a vonzás törvénye alapján mindenki, aki pozitívan gondolkodik, hisz valamiben, akar valamit, remél valamit.

Ez a pozitív hit, megnyilvánulás azt eredményezi, hogy pozitív történések lépnek be az ember életébe úgy, hogy

folyamatosan saját önnön belső pontját erősíti meg az események pozitív végkimenetelével. És ezzel a hitet tudásra váltja fel – amely nem szétválasztandó, de mégis külön értendő –, s ettől a belső hatalmunk és hitünk, tudásunk magabiztosabb, fejlettebb és tökéletesebb lesz, mind saját magunkkal szemben, mind az adott hitvilágunkkal, hitrendszerünkkel szemben, amely ugyanezt a pozitivitást fogja visszatükrözni nekünk, hogy az, amit cselekszünk, véghezviszünk, hiszünk, tudunk, az jó út. **A tudás és a hit azt eredményezi ezek után, hogy amit elképzelünk s remélünk – és azt kitartóan tápláljuk a pozitív energiával –, az a vonzás törvénye alapján és a kérdésre való válasz törvénye alapján – ahogy a Mindenség működik – meg kell, hogy valósuljon, mert az energia nem vész el, csak átalakul, s minden pozitív pozitívot vonz magához.**

Ezek alapján azt mondhatjuk, aki hisz magában, az tudja, hogy képes végrehajtani mindazt, amit akar – csakis pozitív értelemben véve –, hogy segítse a környezetét saját központi hatalmasságából s abba a hitrendszerbe vetett hitéből és tudásából, amelynek éppen hódol, s ebből a tudásból s hitből teremti jót, pozitívot. S ezzel a hatalommal bírva s tudva azt, akaratát pozitív cselekedetekre irányítja, és végrehajtja azt, amelynek semmi nem szabhat gátat, mert nincs is, mi ennek gátat szabhatna. **Ez az, ami az énközpontú embereket saját belső felszabadulásukhoz vezeti – magabiztossággal, hittel és tudással övezi. Míg magukhoz vonzzák a pozitív cselekedetükkel a pozitív történéseket, cselekedeteket, haladnak az önnön életfeladatuknak megvalósításához: amely nem más, minthogy felemelkedjenek a Szabadságba a belső Központjuk által, és egyesüljenek a Teremtő Mindenséggel.** Ez az, amit megértettek a belsőjük felé orientálódott emberi lelkek, és tudatosan, kemény

munkával minden nap gyakorolják és végrehajtják azokat a pozitív cselekedeteket, amelyek ezt a végeredményt eredményezik. **Ez a hit, a tudás, amely mindenkiben megadatott.**

Ellentétben a külvilág felé orientálódott személlyel, aki épp az ellenkezőjét produkálja – megszűnt belső hite, központja, belső készítetése arra, hogy ő szabad legyen. Megszűnt számára mindaz, ami motiválná, hogy egyként képes legyen bármire is. Számára egy van: csoportban, irányítás alatt élni. Azt eredményezi ezeknél a személyeknél a külvilág, hogy félelmet kelt, amely irányítani fogja saját, önnön belsője eltorzítása felé, s afelé, hogy saját magát nehogy felszabadítsa, és saját magával nehogy törődjön, nehogy fejlessze azt. Afelé sodorja saját önmagát, hogy mások által legyen befolyásolva, hogy érezze azt a biztonságot és irányítást, amely belsőjéből kiveszett és elváltozott vagy éppen korlátozódott – mert hozzá kell tennünk, **nem veszhet ki belőle a Központ, mert az mindenkiben adott.**

Ez azt eredményezi az ilyen embereknél, hogy magukat semmire sem tartják, és saját, önnön, hit nélküli életüket átadják más irányító emberi lelkek hatalmába, hogy azok kiterjesszék hatalmukat őrájuk úgy, hogy ezt ők belső hitük hiányában, valamihez való ragaszkodásuk érdekében hajtják végre. S ezáltal a külvilágra támaszkodó s orientálódó emberi lelkek elvesznek, s elsüllyednek abban a rohanó világban, amely most található a Földön, és negatív cselekedeteket hajtanak végre mind saját magukkal szemben, mind saját környezetükkel szemben az önnön hitetlenségük és mindazon dolgok miatt, amelyek eddig ide vezették őket, hogy ne törődjenek semmivel, mert nincs értelme.

Míg a pozitív, belsőjük felé orientálódott személyek – átlátva

ezt a káoszt, amely körbeveszi őket – egyensúlyt teremtenek magukban, s a külvilág felé magukból hidat építenek, segítséget nyújtva embertársaik felé azért, hogy megsegítsék saját, önnön belsőjük megtalálásában, s rámutassanak az életben tapasztalható dolgokra, momentumokra, eseményekre s történésekre, hogy visszataláljanak saját, belső, önnön tudatukhoz, hatalmukhoz és belső értékükhöz.

Ez az a hit, amely mindenkit mozgat a Világmindenségben, hitrendszerből, hitvilágtól függetlenül. A Központ, amely pozitívnak teremtdött, s amely valami folytán elállítható. Ez az a hit, tudás s hatalom, amely mindenkiben megtalálható egyöntetűen, különbség nélkül.

A különbséget a környezeti behatások határozzák meg. Ezekhez hozzátartozik még az egyes személy életfeladata, karmikus megpróbáltatásai és egyéni szabadságjogainak fenntartása, kihasználása és annak irányítása. Ezek összessége határozza meg a tudatos ember hitvilágát, hitrendszerét – a saját magába és a külvilág felé vetett hite –, plusz az egyéni vallási, illetve vallási felfogásokhoz való hite, amely azt eredményezi, hogy egy személyben valaki mind Krisztus, Buddha s Emelkedett Mester vagy egy személyben a megbukás jelképe.

Mindezek végén összességében azt kell kifejezni, hogy minden, ami van, egyenlő. Minden, ami van, nincs a másik nélkül. Minden, ami van, mérce a másikhöz képest. Minden, ami van, ellentétes. Minden, ami lesz, az már van. Ezért, ha megértjük saját létünk értelmét s annak működését – a tudatos felszabadítást –, saját önnön belsőnk felszabadítását és felemelését, hogy egyesüljünk a Teremtő Léttel, a Forrással – amely bennünk van mindenkoron, mert a Világmindenség így létezik –, akkor felismerjük azt is, hogy bennünk van a Világmindenség,

és mi benne vagyunk a Világmindenségben, s helyünket a Világmindenségben mindenkor mik határozzák meg. S tudjuk azt is ezek alapján, ha mi vagyunk a Világmindenség, s mi vagyunk a Világmindenségben, mindent megtehetünk a semmisségünk által s a hatalmasságunk által.

Ezek felfogásának értelmében kijelenthetjük azt is, hogy mi vagyunk azok, akik tudatosan, teljes hittel és tudással írjuk meg saját sorsunkat, s ezt pozitív megfontolásból átéljük, hogy saját magunkat fejlesszük és felszabadítsuk. S ez alatt a fejlődés alatt a hitünket, tudásunkat, hatalmunkat kiterjeszthetjük a környezetünkre, a világunkra – **mert egyszemélyben vagyunk a Világmindenség s mi a Világmindenségben s a Forrás, amelyből minden származik.**

IV. fejezet

Felismerések a Mennyeek Országához

A felismerés spirituális szemmel nézve önnön tudatos fejlesztésünket jelenti, s önnön tudatos szabadságunknak elérése a végcélja.

A felismerések minden emberi lélek életében tudatos fejlődést, tudatos szembenézést s tudatos ráébredést eredményeznek az emberi lelkek életeiben tapasztalható dolgoknak összességére – amelyek együttes megnyilvánulása a Mennyeek Országának pozitív szemszögből való felfogása.

A felismerés azt jelenti az emberi lelkek számára, hogy életeikben az egymást követő események sorozatát felismerik úgy, ahogy annak rendeltetése alapján az működik, és belelátanak abba az összességbe – az emberi életbe –, ahogyan annak működnie kell az ok-okozat alapján.

A tudatos szembenézés s ráébredés az emberi lelkek számára azt eredményezi, hogy fizikai létük alapján pozitív behatást gyakorolnak saját életeikre, és önnön emberi életüket saját, pozitív, tudatos irányításuk alá vonják, ezáltal, az ok-okozat törvénye alapján, pozitív visszahatást idéznek elő. A Világmindenség Törvénye alapján kapuk nyílnak meg az emberi lelkek előtt, akik a tudatos felismeréssel, szembenézéssel és ráébredéssel élik emberi lelki életeiket, hogy saját maguk teremtsék meg földi életeikben azt a pozitív külvilágot maguk körül, amely pozitívan hat vissza rájuk. Ezt nevezhetjük a tudatos ráébredésnek, felismerésnek és cselekvésnek – a földi létben való önnön felszabadítás első lépcsőfokainak.

A felismerés első lépései, miszerint az emberi lélek önnön belső késztetése által, a belső Központja által, késztetést érez arra, hogy kiszakadjék negatív környezetéből s megváltoztassa azt pozitívvá úgy, hogy tudatosan szembenéz az adott negatív tényezőkkel és annak hatásaival, hogy azokat megszüntesse és kiiktassa életéből, úgy, hogy azzal pozitív cselekedetet hajt végre, s az ok-okozat alapján pozitív végeredménye lesz a cselekvésnek.

Az első lépcsőfok arra készíti az emberi lelket, hogy a saját, önnön belső Központja által megtapasztalt szabadságot kiterjessze a külvilág felé – amely körbeveszi szűk környezetben –, hogy azt átalakítsa, s azt megszabadítsa a negatív, elnyomni akaró erőktől és befolyásoltságtól. Az ezek alól való felszabadítás által, a belső Központ szabadságérzete által kerül az emberi lélek a felszabadítás első lépcsőfokára: a felismerés, mint értelem s mint felfogás. S tudatukban ez a szabadságérzés meglévő információként visszaköszön a megteremtéskor létrejött információkkal.

A belső Központ az emberi lelkekben, amely szabadnak teremtdőött, megtalálja önmagát, s felfedezi annak hatalmát és biztonságérzetét. Az emberi lélek a belső Központja által való tudást felszínre akarja hozni, és ezáltal pozitív változást idéz elő szűk környezetében, hogy mind saját magát s mind szűk környezetét elsősorban, pozitív irányba változtassa, s meglelje azokat a kapukat, amelyek a belsőjéből, a belső Központjából nyílnak a külvilág felé, s utat mutatnak számára abba az irányba, amerre haladnia kell, hogy felemelkedjen, és még nagyobb szabadságba lépjen át.

A tudatos felismerés és a tudatos cselekedetek sorozata után ráébred önnön hatalmasságának és

központi létének világosságára. Ez a világosság, fény, az emberi lelkekben a Központ – a lélek a Lélekből.

Ez a lélek s fény – a Központ – a mozgatója s megváltoztatója mindennek.

Ennek a léleknek és fénynek a táplálása, erősítése s fejlesztése azt eredményezi, hogy felismerjük mind belső, mind külső világaink hatalmas szabadságát, energiáit és pozitív viszonyulását az emberi lelkekhez. Ez a külső és belső világ olyan dolgokat mutat meg s ismerteti meg az emberi lélekkel, amelyek azt eredményezik elő, hogy az emberi lélek kiépítse saját akaratát a környezetében s magában, amely egy dolog köré összpontosul: **a feltétel nélküli szeretet, amelyben minden benne van, ami pozitív.**

Ez az orientáció azt eredményezi az emberi lelkek életeiben, hogy felismerték azt a belső hatalmat, Központi Fényből való erőt, amely csak pozitívat sugározhat, mert így lett megteremtve. S az emberi lelkek felismerik az elállítódott központi énjüket, megtalálják a Központjukhoz visszavezető utat, s ezt visszafelé feltérképezve eljutnak saját önnön felismerésükhöz (önmaguk felismeréséhez, önfelismerésükhöz), saját önnön felszabadításukhoz való erőkhöz, amelyek azokat a dolgokat idézik elő, hogy az emberi lelkek életeiben – mint **első szinten – a lélek szabadul fel, s utána energetikai és fizikai testeik és szűk környezetük szabadul fel az emberi lélek önnön saját belsője megtalálása végett, amelyben megtalálta, felébresztette és megerősítette azt az erőt, amelyet a feltétel nélküli szeretetnek nevezünk.**

Hogy megtalálta az emberi lélek saját önnön belső fontosságát, fényét, lelkét, magába fordulva feltérképezte saját önnön magabiztosságát s biztos jövőjét. Belülről kifelé haladva most a külvilágot változtatja meg **másodízben:** elsősorban szűk környezetét, másodsorban

környezetén próbál segíteni, mert tudja, egy a Körülvevő Mindenséggel és annak fontos, aktív tagja.

A belsőjéből, a lelkéből való s a fényéből való úton kifelé haladva a külvilág felé kapuk nyílnak meg előtte, hogy mindenkoron pozitív irányba vezessék őt, s hogy **minél több emberrel egyesítse a feltétel nélküli központi erőt – a szeretetet** –, és hogy minél több emberrel tudja megosztani azt, amely mindenkiben megtalálható s felébreszthető újra, mert **mindenkiben megvan a Feltétel Nélküli Szeretetet**. Ezek az utak s kapuk, amerre az emberi lélek halad felismerései által, az élet minden pillanatában előtte állnak, s minden pillanatában döntésre ösztönzik az emberi lelket. **A pozitív gondolkodás, felébredés s felismerés, tudatos cselekvés, mindig a jó kapuhoz s a jó úthoz vezérli az emberi lelket, mert saját Belsőjére hallgatva elkezd saját magát felemelni a még nagyobb szabadságba – mind a belső s mind a külső világok szabadságába.**

Ezek a felismerések azt eredményezik, hogy tapasztalatot s tudást szerez mind belső világaiból, mind a külső világokból, amelyek tanítják és vezetik pozitív irányban, azért, hogy a végén egyesüljön a Teremtő Léttel, a Fény Forrásával, ahonnan ő maga is származik. **Ezek a felismerések mind a Forráshoz vezetnek vissza, hogy minél nagyobb szabadságba kerüljön az emberi lélek.**

Ezek a felismerések azt eredményezik, hogy egyre közelebb és közelebb kerül az emberi lélek tudatos ráébredéseivel, tudatos cselekedeteivel – amelyek a feltétel nélküli szereteten alapulnak –, hogy egyre közelebb jut a Forráshoz, a Mennyeek Országához. Ezek a felismerések és tudati ráébredések és pozitív cselekedetek azt eredményezik, hogy az emberi lélek megértette saját önnön teremtesének létét, lényegét, értelmét. S ezzel a

felismeréssel, tudati ráébredéssel s pozitív cselekedetekkel azt a célt szolgálja, hogy ezek alapján élje életét, és a körülvevő Mindenségnek aktív tagjaként segítse a környezetét a belső hatalmából, erejéből – feltétel nélküli szeretetéből.

Azonosul saját, önnön, belső fényével, hatalmával, erejével, amely egy a Forrással, a belső központi létében található Mennyek Országával. Ebből a hatalomból táplálkozva és erőből munkálkodva felismeri saját önnön istenségét, központi szerepét a Világmindenségben, amely minden emberi léleknek a Földön megadatott: hogy egyesüljön a Teremtő Mindenséggel, Teremtőjükkal azért, mert ez az emberi lét értelme s feladata. Hogy a felismerés, a tudati ráébredés s tudatos cselekvés által egyesüljünk Teremtő Létünkkel s Megteremtő Léttel, amely a Forrás, amelyhez teremtésünktől kezdve visszavágyódunk. És ez a cél az a cél, amiért az ember a felismerésre törekszik, a tudati ráébredésre; s ez az, ami a tudatos cselekvésre ösztönzi, saját önnön szabadságának kiterjesztésére a külvilágba: hogy mindenki megértse azt a létet, amelyet él, s mindenki felismerje és tudatosan ráébredjen és cselekedjen, hogy az emberi lelkek, egyesülve saját belső fényük s központjuk feltétel nélküli erejéből – azaz feltétel nélküli szeretetükből – együtt, egyként haladjanak a Forráshoz vezető úton, s egyként, együtt, egymást segítve jussanak vissza a Teremtő Létbe, ahonnan az emberi lélek is származik.

Ezek a saját belső felismeréseink eredményei, hogy megeléjünk mind magunkban, mind körülöttünk a Mennysországot, amely a szabadság és a feltétel nélküli szeretet által létezik önnön belső hatalmunkban, amelyből erőt s hatalmat meríthetünk mindenkoron azért, hogy elég erő legyen ahhoz, hogy az emberi lélek elérjen és tudatosan

nézzen szembe emberi mivoltával, emberi életével s annak működésével.

Ezen összességeknek a megértését az emberi lelkek számának minimális hányada fogja fel és érti meg. **Pedig ez az egyetlen út és dolog, amely a leggyorsabban szabadítja fel az emberi lelkeket a saját életeikben tapasztalható negatív viszonyok alól.** Mert a Teremtő Lét utat mutat neki a felismerések által, a tudatos ráébredések által s a tudatos cselekedetek által, hogy mit kell cselekednie, mit kell felismernie s mire kell ráébrednie ahhoz, hogy a feltétel nélküli szeretet vegye őt körül, hogy elsősorban felszabadítsa saját önmagát, s **hogyan megértse: a Mennysors minden emberi lélekben megtalálható, amely nem más, minthogy felemelkedik az emberi lélek, szabad és egy a Teremtő Léttel, s az az élet célja s értelme az életének, hogy ezt véghezvigye, s visszaérkezzen a megszerzett tapasztalatok, a megszerzett tudás, a pozitív cselekedetek után szabadságban – ráébredve arra, hogy ez az életének és létének értelme és célja.**

Ez az emberi lélek küldetése, hogy megváltozzon és megtanuljon, hogy felismerje és tudatosan ráébredjen életének értelmére és céljára, s hogy megváltoztassa saját magát és környezetét, és így ezáltal felemelje magát a mindent értő, megtapasztalt emberi lelkek misztériumába, ahol majd egykoron, földi életének végén, **tudatosan egyesül a Teremtő Léttel, amelyből ő maga is fakad, amelyből fénye fakad, s felismeri azt, s ráébred arra, hogy ő maga a Mennysors egy része a Földön, s ez az életének rendeltetése s végcélja.**

Ezen felismerések és tudatos ráébredések segítik az emberiséget a felszabaduláshoz s az előrehaladáshoz. Ezen emberi lelkek azon munkálkodnak, hogy – mind spirituálisan s mind tudati lényként – átadják az emberi lelkeknek ezt a tudást és hatalmat, s megértessék és megtanítsák az élet értelmét s célját. Ezen emberi lelkek, kik ezt cselekszik, felismerik s ráébrednek önnön Istenségükre, amelyből táplálkozva életüket és környezetüket megváltoztatják pozitív irányban.

Ez vezet ahhoz az összességhez, hogy az emberiség fejlődik, és felismeri annak a Belső Központi Létnak, Fénynek és Forrásnak az értelmét, amelyet ki kell terjeszteni a Világmindenségbe, hogy az visszahatást gyakoroljon az emberi lelkekbe egyszemélyben. S ezen összességek létrejötte után emelkedik fel az emberiség az Örök Élet Létebe és Fényébe, mert bevégeztetett, s véget ért az emberiség teremtésének rendeltetése, s megszűnik létezni az emberi faj.

V. fejezet

A Teremtő Lét akarata az emberi lelkek életeiben

Az Akarat, amely mindent áthat és átjár, s mindenben megnyilvánul, azt az utat mutatja az emberi lelkek számára, hogy folyamatosan rálépjenek erre az útra, s ezen az úton maradjanak életük folyamán. Ez az irány a Teremtő Léthez vezet, a Forráshoz – amely mindent teremtett, s amely mindenben megnyilvánul.

Ez a Lét csakis a legpozitívabb, hibátlan energiák összessége, mert csak egy ilyen összetett, pozitív vezető tud teremteni, alkotni egy világot és azt tovább irányítani. Semmilyen negatív nincs és nem lehet ebben a Teremtő Létben, mert az, ha esetlegesen lenne, hibát, nem tökéletességet vonna maga után. E Teremtő Lét tökéletes és hibátlan, pozitív hatalom – a Lét, amelyből minden fakadt s keletkezett.

Ez a Forrás, Központ, amely felé az emberi lelkek számára az út viszontagságos és nehéz, azért, mert az emberi lelkek saját önnön felismerései, tudatos ráébredései és cselekedetei után érhetik el ezt a Központot, amely mind bennük, mind mindenben megtalálható. Ez a Pozitív Lét, a Központ, minden emberi lélek igazgatója és irányítója. Ez a Tudás, amely a Központban található, amely tökéletes és hibátlan, mindenkoron az emberi lelkek pozitív irányítását hajtja végre.

E Központi Tudat, a Forrás, a Lét Központja, amelynek alapja a feltétel nélküli szeretet, s amelyből táplálkozunk, úgy teremtett mindent s mindenkit, hogy az szabad és tökéletes legyen úgy, az ő maga formájában s tökéletességében. Az emberi lelkeknek ezt a szabadságot s feltétel nélküli szeretetet kell felfedezni és megérteni. Ez saját önnön életüknek a megváltoztatásán alapul, amely

majd egykoron az önnön szabadságba, tudatos felemelésbe s a feltétel nélküli szeretet birodalmába vezeti őket az életeik folyamán. A Birodalom, a Forrás, a Központ, a Teremtő Lét – e Teremtő Lét a szabadság és a feltétel nélküli szeretet – a teremtés alkalmával mindenkit önnön tudatos lénynek teremtett és teremt meg, választási jogot adva minden emberi léleknek, hogy tudatosan szembenézzen azzal, hogy az életében található pozitív, illetve negatív behatásokat hogyan értékeli, hogyan építi azokat be saját önnön életébe, s hogyan él ezek behatása esetén. **Ez a szabadság mind egyszerre tudatos felszabadulást eredményez, mind egyszerre tudatos rabszolgaságot:**

Mert míg az egyik emberi lélek tudatosan megváltoztatja életét, felszabadítja, felismeri saját önnön tudatú életét, és annak irányítását saját kézbe veszi, s a Forrás, a Teremtő Lét felé fordulva pozitív cselekedeteket hajt végre a körülvevő Mindenséggel szemben s magával szemben is – azért, mert tudja a helyét a körülvevő Mindenségben;

A másik emberi lélek, aki nem ismeri fel saját önnön tudatos szabadságát s annak jogát, az elsüllyed az emberi lelkeket fogva tartó negatív energiák súlyától, amely azt eredményezi, hogy a Forrástól, az Éltető, Teremtő Léttől eltávolodik, s azt semmisnek tekinti.

Ezek alapján észrevehetjük és felismerhetjük azt a feltétel nélküli szeretetet, amely a Forrásból fakad, a Teremtő Létből, amely mindig csakis a legtökéletesebb, a legjobb s hibátlan utat mutatja válaszként az emberi lelkek számára, akik Felé fordultak, és Hozzá, Őfelé indultak.

Ezek alapján kinyilváníthatjuk azt, hogy bármely élethelyzetben a negatív, illetve pozitív cselekedetek összessége s minden esemény (amely pozitív, illetve negatív is lehet) azt a célt szolgálja, hogy az emberi lelket felemelje a szabadság misztériumába; hogy felismerje és tudatosan ráébredjen az önnön teremtmény mivoltára, teremtmény létére, s annak a Világmindenségnek a részesévé tegye, amely a szabadságra s a tökéletességre teremtménydött. S aki a Forrást, a Teremtő Létet tudja vezetőjének, az felismerte s tudatosan ráébredt arra, hogy a feltétel nélküli szeretet felé halad.

Ezen tudatos befelé, illetve a Forrás, a Teremtő Lét felé fordulás azt eredményezi az emberi lélek számára, hogy önnön megváltoztatás után (felismerés, tudati ráébredés és pozitív cselekedetek után) tudatosan veszi az életei problémáit, események és cselekedetek sorozatait a mindennapjaiban, **mert tudja, hogy minden cselekedet, tett, amely vele szemben s általa létrejön, az mind a Teremtő Létet szolgálja. És hogyha ezt pozitívan hajtja végre, és cselekszik, akkor megszűnnek számára a negatív tényezők életében, amelyek vissza akarják tartani őt a felemelkedésben, a felismerésben, a tudati ráébredésben: mert ő egy a Teremtő Léttel, és a feltétel nélküli szeretet, mely benne van, irányítja őt – egy ővele s a Teremtő Léttel.**

A másik emberi lélek, ki ezt nem észleli, annak élethelyzetei és cselekedetei negatív megnyilvánulásba mennek át, amely azt eredményezi, hogy negatív reakciókat vált ki környezetéből, amelyek még több negatívot váltanak ki az ő környezetéből és tovább azok környezetéből, így gátolva az emberi lelkeket, az emberiséget a szabadságban, a felismerésben, tudatos ráébredésben s a feltétel nélküli szeretetben, hogy megtalálják saját önnön belső teremtmény

létük mivoltát, és hogy életeikben pozitív változást idézzenek elő. Ezek a lelkek felfogásukat, mind értelmi, mind érzelmi világukat tekintve lemaradottak, s nagyban függenek a külső világ tényezőitől, annak behatásaitól s annak következményeitől. Ezekre az emberekre a Forrás, a Teremtő Lét Akarata csak kis mértékben hat; míg azon emberi lelkek, akik felismerték tudatos ráébredésüket, s **pozitív cselekedeteikkel felszabadították önnön magukat, s tudatosan fordulnak a Teremtő Léthez – amely mind bennük, mind körülöttük megtalálható –, ők a külső tényezőktől függetlenül élnek, s cselekednek pozitívan. S ezek az emberi lelkek tudatosan hajtják végre – felszabadulva a feltétel nélküli szeretettel, felismerve s tudatosan ráébredve – a Teremtő Lét akarátát, amely mindenben benne van a földi létben.**

Ezek az emberi lelkek éles ellentétei a fel nem ébredt s fel nem szabadult emberi lelkeknek, s **ezek a lelkek fogják az Éltető s Teremtő Létnak akarátát beteljesíteni,** miszerint az önnön erőfeszítéseikből, az ok és okozat, a **Világmindenség Törvénye alapján fogják felemelni azon emberi lélektársaikat is, akik nem találták meg saját önnön éltető s teremtő létük középpontját, a Forrást, amely bennük és körülöttük van.**

Ez azt eredményezi, hogy míg azok az emberi lelkek, akik pozitívan a Teremtő Lét akarátában élnek, s azok közt, akikre nem hat a Teremtő Lét akarata, különbség keletkezik fizikailag, energetikailag, értelmi s érzelmi téren, amely a földi emberi lelkek közti szintkülönbséget vonzhatja s vonhatja maga után, amelynek elkerülése érdekében a pozitívan, a tudatosan élő, felszabadult, s a feltétel nélküli szeretetet értő emberi lelkek munkássága és segítsége elengedhetetlen azon emberi lelkekért, akiknek több idő szükséges ahhoz, hogy elérjék saját, önnön, belső teremtő létük forrását s mind a körülvevő világban lévő

Teremtő Lét Forrását.

Ezek különböző módszerei ismereteseek az emberi lelkek életében. Ez idáig a tudatos lényeknek is csak kis hányada cselekszik úgy, ahogy azt a **Teremtő Lét akarata** elvárja. **Ez az Akarat együttesen akarja a földi emberiséget, emberi lelkeket egy új tudati, értelmi, érzelmi szintre emelni, amelyben a feltétel nélküli szabadság s a feltétel nélküli szeretet a domináns energia,** amely azt eredményezi, hogy a mostani emberi lelkek korlátait teljes mértékben meg kell szüntetni s azokat el kell törölni. **Ez az Akarat egyesít a Világmindenséggel, amely felé az egész emberiségnek együttesen kell haladnia, hogy tudatosan átlépjék azon korlátokat, amelyeket ők, saját maguk teremtettek az emberi lelkek, s vonták s korlátozták magukat körbe – ezzel azt eredményezve, hogy a Forrástól, a Teremtő Léttől szigetelték el magukat.** S ezen korlátok az emberi lelkekben teremtésük óta gátolják őket abban, hogy **egységesen emelkedjenek fel a felismerés, tudatos ráébredés, a feltétel nélküli szeretet hatalmába, birodalmába, ahol egyesülhetnek a Teremtő Léttel, a Világmindenséggel.** Ezen Akarat az Új Kor, amely az emberiség közeljövőjében be kell, hogy következzen.

Ezen Akarat több irányt is mutat a végkimenetel felé:

Miszerint a lemaradott s elszigetelődött emberi lelkeket a kipusztulás fenyegeti, saját önnön negatív életvitelük és minősége miatt, amely további negatív energiák felszabadulásához vezet; míg a pozitív lelkületű emberek fejlődve, fennmaradva, tovább élnek. A pozitív, illetve negatív energiák emberi lelkek életébe való beleszólása, illetve annak halmozása az egyik emberi lelket előre, míg a másikat visszaveti. Ez azt eredményezi, hogy a

kiválasztódás ezen idő és álláspont szerint elkerülhetetlen s elengedhetetlen a pozitív emberi lelkek fennmaradásához s azoknak való előrehaladása céljában: hogy egyesüljenek a Teremtő Léttel, a Világmindenséggel, hogy elérjék azt a szebb jövőt, amiért ők, önnön személyes teremtményként tettek, cselekedtek – felismerték és tudatosan ráébredtek a bennük rejlő feltétel nélküli szeretetre s birodalomra. **Ez az egyik út az Új Kor előtt.**

Másik lehetséges kilátás, hogy a pozitív lelkületű s cselekedetű, felismert s tudatosan ráébredt emberek tudatosan változtatják meg lemaradt társaikat, emberi lelkek millióit, hogy megtanítsák nekik a saját, belső, önnön teremtmény létüket használni, s felismerjék a feltétel nélküli szeretetet, amely mindenben megtalálható teremtményüktől fogva.

Ez a munka nagyban elmozdítja a Teremtő Lét akaratától azt a hatalmat, amellyel bír a Teremtő Lét, s azt a veszélyt rejt magában, hogy az emberiség emberi mivolta miatt kudarcot vallhat, és beláthatatlan következménybe torkollhat ezen próbálkozás, amely az egész emberiséget fenyegeti saját önnön bukása által, mert nem veszik figyelembe azt a tényezőt az emberi lelkek, hogy a Föld, amelyen élnek, igencsak megsínylette már a negatív energiák s emberi lét hosszú ideig tartó pusztítását. Amely azt eredményezi, hogy magának a Föld bolygónak, mint életet nyújtó helynek, nincs elég ideje ahhoz, hogy megvárja, míg mindenki egységesen ráébred saját, önnön, belső teremtmény létére s a feltétel nélküli szeretetre.

Mint a Teremtő Lét Akarata így irányít, s nyilvánulnak meg az emberi lelkek életeiben a negatív behatások, akár pozitív lelkületű tudatos és tudatosan ráébredt emberi lélek, akár nem.

Az egész Földet negatív burok gátolja abban, hogy megfelelő ütemben és mértékben haladhasson a rendeltetésének célja felé. Ezért tehát a Teremtő Lét akarata változni fog, amely most még az egyesülést várja minden emberi lélek teremtő létének központjával. Ezért az emberi lelkeknek minél pozitívabb életet kell élniük azért, hogy a Teremtő Akarat segítse mindazon emberi lelkeket, akik meg fogják változtatni e világot s az emberi lelkek tudatos felfogását. Azért, hogy mindenki felismerje, tudatosan ráébredjen, s meglegelje azt az utat s azon fenyegetettségeket, amelyekkel a földi emberi lelkek körbe vannak véve, s tudatosan, minél hatékonyabban s minél többen cselekedjenek ezen fenyegetettség ellen, s pozitív láncreakciót váltsanak ki a Földön, és azt tudatos pozitív cselekedetükkel újítsák meg, segítsék a regenerálódását.

Ez azt eredményezheti, hogy az Új Kor, a tudatos felszabadulás ugyan időben kitolódik, de a földi lét is megmenekül, s növelhető a Föld élettartama.

A Teremtő Lét akarata mindenkoron a feltétel nélküli szeretet, a tudatosság, a felismerés, a szabadság. S eme Tudatos Lét, Teremtő, megadta az emberiségnek, emberi lelkeknek azt a szabadságjogát s hatalmat, hogy megmentheti saját magát s el is pusztíthatja.

Ez az a két tényező, amely a legjobban befolyásolja az emberi lelkeknek a Teremtő Lét akaratához való viszonyát: hogy építi a jövőt, vagy épp saját önnön életének megfelelő s azt megkívánó pusztítást, rombolást végezzen a körülvevő Mindenségben.

Ez az akarat s hatalom, szabadság, mely minden emberi létben benne van, arra készíti az emberi lelkeket, hogy tudatosan felismerjék, ráébredjenek szabadságukra s arra a hatalomra s tudásra, amely mindenben benne van: **A FELTÉTEL NÉLKÜLI SZERETETRE.**

VI. fejezet

A tudatos kapcsolat a Teremtő Léttel, Istenséggel

A tudatos kapcsolat csak úgy lehetséges a Teremtő Léttel, hogy az emberi lelkek tudatosan felismerték, s tudatosan ráébredtek, s tudatosan cselekedtek mindenre, mindenben, amely körbeveszi őket.

Felismerték az Akaratot, amely ezentúl irányítani fogja őket, az életüket, hisz ez az akarat szabadította fel őket, s ez az akarat, amely a Mindenható Szeretetet biztosítja számukra, s a mindentudás által tanítja őket. Ezek alapján az emberi lelkek – felismerésük s tudatos ráébredésük s cselekedetük után – elkezdenek saját belsőjük felé befordulni úgy, hogy közben a kívüllágnak kitárulkoznak, megnyílnak. **Ez a megnyílás és kitárulkozás és befelé fordulás egyszerre történik, hogy mindkét helyről kapjanak folyamatos ingereket, mert mindkét helyről a Teremtő Lét, az Istenség veszi őket körül, és ezt kutatják, s ez irányba haladnak:** *mind a belső énjüket, központjukat fejlesztik s emelik fel még jobban a mindent átható teremtés létébe; mind a kívüllág felé fordulva, hogy a kívüllágban megtalálják a mindent teremtő, irányító s mindenben ott lévő Létet, Istenséget.*

Ez a befelé fordulás s kitárulkozás azt eredményezi az emberi lelkek számára, hogy önértékelésüket felismerik, értékesnek tartják magukat, reális világképet látnak úgy, hogy nem befolyásolhatóak semmilyen téren. S ez a realitás fogja továbbvezérelni őket abba az irányba, hogy megismerjék és felismerjék és tudatosan ráébredjenek mindazon külső és belső világokra, amelyek önmagát is s a kívüllágot alkotják.

Ezen világok magukévá tévése után, s azok teljes megtapasztalása viszi egyre feljebb a feltétel nélküli szeretet, a mindentudás s a szabadság misztériumába.

Ezen tudat s tapasztalat azt eredményezi, hogy az emberi lélek tudatosan lép kapcsolatba saját belső és külső világainak Teremtő Létével és Istenségével, amely egy és ugyanaz, de mindenhol másmilyen formában lelhető meg. Ezen formák megtapasztalása s felismerése után az emberi lélek mind magasabb fokra haladva kezdi megérteni s tudni emberi létének mivoltát, teremtésének okát és annak okozatát – **hogy mi is az emberi lélek feladata a földi létben, e köztes világban, az időszakos tanulás világában.**

Ezen emberi lelkek, többszöri inkarnálódásuk után, – amely már olyan magas szintre emelte őket (mind a belső, mind a külső teremtő Lét, Istenség megtapasztalását) – lassan egyesülhetnek a Teremtő Léttel, Istenséggel. **Ezen lelkek, kik tudatosan haladnak s lépnek kapcsolatba a Teremtő Léthez, Istenséghez vezető úton, okozat alapján az életükben megváltoztathatják környezetüket az előző életeikből való tapasztalat s tudás hatalma által, úgy, hogy azt kiterjesztik az emberiségre, s azt pozitívan, az előrehaladásban, a felemelésben segítik.**

Ezen emberi lelkek kezdik érteni azt, hogy mindenki egyszer a Teremtő Léthez, az Istenséghez tér vissza, úgy, hogy minden élethelyzetet, minden pozitívát és negatívát átélt, megtapasztalt. **És ezen tapasztalatokból tanulva saját lelkét a Teremtő Lét felé, Istenséghez irányítja, hogy azzal együtt egyek lehessenek majd egykoron.** Ez a bevégeztetést jelenti, ahonnan indult a lélek, s ahová visszatér. Azon emberi lelkek, kik pozitív cselekedetüket belső és külső teremtő Létük, Istenségük felé irányítják, rövidebb idő alatt jutnak el ehhez a végcélhoz, hogy megdicsőítsék saját magukat s Teremtőjüket. **Mindezen**

pozitív cselekedetük pozitívan hat embertársaikra és környezetükre úgy, hogy ők azt tudatos felismerésnek, megtapasztalásnak fogják beépíteni, s tanulva belőlük ők is gyorsabban fognak elérni végcéljukhoz.

Ezen körgyűrű s láncreakció, amely ok-okozat alapján működik, egy pontosan, minden élethelyzetre s az egész élet minden pillanatára kiható összefüggés, amely azon a kapcsolaton alapszik, ahogy viszonyulunk a teremtető belső és külső Léthez és Istenséghez. Ezen pontos, megrendezett és előre elrendezett tervek alapján az Akarat az nem más, mint tanítás a mindentudásra, hogy a végén egyesülhessenek az emberi lelkek a Teremtető Létükkel, Istenségükkel, amely azt eredményezi, hogy a pozitív és negatív tapasztalatok sorozata egymást követő negatív, illetve pozitív reakciókat vált ki mind saját belső világuk, mind saját külső világuk körében, amelyek különböző támpontot adnak az emberi lelkeknek, hogy hogyan haladjanak tovább a belső és külső világuk felé – a Teremtető Léthez, Istenséghez. Ezen támpont az emberi lelkek életeiben felsorolhatatlan mennyiségű lehet, s kell, hogy legyen, mert **minden emberi léleknek mindent meg kell tapasztalni azért, hogy a tökéletesség bevégezze feladatát az egyesülésnél.**

Ezen összefüggések sorozata, amelyek a teremtetéstől kezdve minden emberi lélek életeiben megtalálhatók, mindenkoron irányító szerepet játszanak az emberi lelkek életeiben, amellet, hogy az emberi lelkeket a Teremtető Lét és Istenség a szabadságra teremtetette. Mindezek összefüggéseiben s ezeknek összességében kell az emberi lelkeknek tudatosan felismerni és ráébredni s pozitívan, tudatosan cselekedni az életeiket irányító eddigi tapasztalataikból megszerzett vagy meg nem szerzett mindentudásból vagy épp lemaradásból tanulva – amely előre viszi őket a Teremtető Léthez, Istenséghez.

Ezen előnyök, illetve hátrányok, ha összeegyeztetésre kerülnek a Teremtő Léttel és Akarattal, akkor egy könnyen kezelhető felfogást s tudást kap az emberi lélek, hogy megértse azt, amiben él a földi élete során, s ezen életben mi a feladata: *amely elsősorban az, hogy a Teremtő Léthez, az Istenséghez közelebb kerüljön a megtapasztalásai által; s mindezek mellett, hogy a földi életében mi a célja s rendeltetése ezen életében.*

Ha a fő célt tartják az emberi lelkek szem előtt, s belső és külső teremtmény Léttük, Istenségük értelmét kutatva előre haladnak, akkor a másodlagos cél felé – földi létük értelmé és célja –, a pozitív cselekedetek sorozata miatt, automatikusan a megfelelő irányban haladnak, mert azon az úton vannak – a fő cél miatt –, hogy közelebb kerüljenek a Teremtő Léthez, Istenséghez. S ez azt eredményezi, hogy az adott életeikben pozitívan felismerik, pozitívan ráébrednek, s mindezt tudatosan cselekedve élik. Ezen fő cél, amelybe sok inkarnáció beletartozhat s tartozik, azt eredményezi az emberi lelkek számára, hogy a földi létük veszélybe kerülhet mindazon negatív dolgok miatt, amelyeket eddigi életeik alatt felhalmoztak, és ezen negatív dolgok ok-okozat alapján visszahatnak ezen életükre. S most már tudatosan, nagyobb tudással, amely birtokukban van már, kell helyrehozni mindazokat a negatív cselekedeteket s dolgokat, amelyek az ok-okozat alapján kihatnak jelen életeikre, s veszélyeztetik az emberi fajt s az egész Földet az életben s a felemelkedésben.

Ez nem csak azt a nehézséget hárítja az emberi lelkekre, hogy saját, önnön belső és külső világainak, és belső és külső teremtmény Léttüknek, Istenségüknek megtapasztalását éljék meg és azt tudatosan ismerjék fel, ébredjenek rá és cselekedjenek, hanem **azzal is szembe kell nézniük, hogy**

mit összességükben negatívvá tettek, azt összességükben kell, együtt – felismerve s ráébredve – tudatosan kijavítani s helyreállítani. Ez még jobban megnehezíti abban az emberi lelkeket, hogy csak saját maguk belső és külső teremtető létük felfedezésével foglalkozzanak, istenségükkel s annak feltérképezésével, megismerésével, tapasztalásával. S így ezzel korlátozzák saját, önnön szabadságukat a külső behatások miatt, amelyeket az emberiség együttese keltett egykoron a Földön, amely tökéletes s hibátlan volt.

Ezek összességében azt mondhatjuk, hogy ezen tudatos kapcsolat a belső és külső teremtető Léttel, Istenséggel, azt eredményezi, hogy reálisan kell látni az emberi lelkek életeiben mindent, amely összefüggésben van az Akarattal s mindennel, amely az Akarat eredménye. Ez azt eredményezi, ez a reális kép, hogy tudatosan felismerik az emberi lelkek azon negatív hibákat a jelen életeikben – a belső és külső világokban –, amelyek azonnali beavatkozásra szorulnak és komoly, tudatos helyreállításra mind energetikailag, mind fizikailag. Mindazon emberi lelkeknek, kiknek feladatuk, hogy gátolják az emberiséget, s mindazoknak az emberi lelkeknek, akiknek az a feladatuk, hogy segítsék az emberiséget jelen életeikben, nem elég csupán kiegyensúlyozni mindazokat a dolgokat, amelyek épp gátolják az emberiséget, s mindazon dolgokat, amelyek előre viszik a emberiséget, hanem **a negatív tényezőket teljes mértékben ki kell immáron iktatni az emberiség létéből,** olyan szintű kis teret hagyva számukra, mely a tapasztalás végett szükséges, s teljes mértékben lekorlátozni a negatívát az emberiség körében és világában s a Földön: azért, hogy az emberiség együttesen akarja s cselekedje a Teremtető Lét, Istenség akaratát, s lépjen kapcsolatba a Teremtető Léttel, Istenséggel, saját, önnön belső világaként és külső, mindent alkotó és mindenben létező Teremtetőként.

Ezen pozitív cselekedetek azt eredményezik, hogy az emberi lelkekben lévő teremő lét és istenség nagyobb mértékben tud haladni azon megszabott tapasztalati úton, amely ahhoz kell, hogy a végén bevégeztessék, s egyesüljön az emberi lélek a Teremő Léttel, Istenséggel. S hogy átlépjen az emberiség azon felemelkedett, tudatos korba, amelytől már a tudatos egyesülés a Teremő Léttel nem áll távol.

Ebből az Új Korból már látható a végeredmény, s ebben az Új Korban a felismert, ráébredt s pozitívan cselekedett emberi lelkek már tapasztalhatják a feltétel nélküli szeretetet s azt a kapcsolatot a Teremő Léttel, Istenséggel, amely bennük és mindenhol megtalálható körülöttük.

Ez az a kapcsolat, amely előreviszi és építi az emberi lelkeket inkarnációi során, s ez az, aminek be kell következnie minden emberi lélek küldetése során.

VII. fejezet

A lélek

A lélek, az egy meghatározhatatlan, emberi értelemmel felfoghatatlan létező dolog. A lélek az emberi faj számára tudatos, belső, egyéni világot teremt, amely azt készíti az emberben, hogy önmagát megismerje, s a lélek rendeltetésének megfelelően élje földi életét. A Forrás, amelyből minden létezik s keletkezett, s mindennek a központi irányítója s felügyelője, az a pont, ahonnan a lélek is származik.

Ezen Teremtő Lét Központjából önálló tudattal, tudással és szabadsággal létezve él az ember magában hordozva a teremtő létet, tudást és a feltétel nélküli szeretetet. Ez a pozitív energia, fény, lét a Létből, egy és ugyanaz a Teremtővel, az Istennel. A lélek, mint emberi kapcsolat a Teremtőjünkkel, egyesít mindenkit, mindennel. Mert akármekkora mennyiségben, de a Teremtő Lét, az Isten, megtalálható mindenben s mindenhol. Az emberi lelkek szabadságát saját önnön pozitív, illetve negatív viselkedésformájuk határozza meg. Ezek alapján azt is meghatározzák és megszabják a pozitív, illetve negatív megnyilvánulásaikkal, hogy mindenben, mindenkoron, mindenhol, minden pillanatban egyesülnek-e a Teremtő Léttel, az Istennel, vagy nem: elfordulnak tőle, és elfojtják magukban.

A teremtés minden emberi léleknél gondosan megtervezett, pontosan levezetett módon történik azért, mert a Teremtő hatalmának, az Istennek, megadatott a mindentudás s a feltétel nélküli szeretet, s ezáltal a hatalommal és feltétel nélküli szeretettel megáldva létrehozta az embert s a lelkét – a Teremtő Lét egy

darabját, Istensége egy részét adta át neki, hogy továbbadja mindazt a hatalmat s feltétel nélküli szeretetet, amely Őbenne található a teremtményei iránt, azáltal, amiért megteremtette. *S minden létezőben megtalálható ez a lélekrész*, mert a Teremtő Lét, az Isten, így nevezve magát, osztotta fel, s magát adta a világért és mindazokért a teremtményekért, amelyeket Ő maga teremtett meg az Ő tökéletességéből, hatalmából, a feltétel nélküli szeretetéből s a mindent átható s mindent irányító szeretetéből. **Ez az a szeretet, amely iránt az emberi lélek vonzódik, s minden lét vonzódni fog a bevégeztetés pillanatáig, mígnem egyesül a Teremtővel a teremtett világ lélekrésze.**

Az emberi lelkeknek különösen nehéz dolguk van, mivel ezen lélek tudatos gondolkodással párosul, s amelyet arra késztet a Teremtő Lét, Istenség, hogy tudatosan vegyék birtokba, s tanulják, tapasztalják meg azt a tudást, amely saját magukban bennük van teremtésük s létük végett. De ezt nekik egyszemélyben át kell élni, meg kell tapasztalni, meg kell tanulni, hogy elérjék a Teremtő Létet, az Istent, s egyesüljenek azzal, s ráébredjenek mindazon hatalmakra s tudásra s szabadságra, amelyek bennük vannak. **Mert ezen úton haladva az ember saját lelkét emeli fel ahhoz, ahonnan származik: nem kevesebb, nem több – egylényegű a Teremtővel, az Istennel.**

A szeretet, amely feltétel nélküli az emberi lelkek iránt a Teremtő Lét, az Isten felől, azért lehetséges s van így, mert a tudás s hatalom – amely felfoghatatlan, megmagyarázhatatlan s mérhetetlen – tudja azokat a tényezőket, amiért így cselekedett, és cselekszik önnön megdicsőítésére, hogy egykoron az emberi lelkek s minden megteremtett lélek vele együtt dicsőüljön meg a Mennyei Országában, a Fényben, az Öröklétben, a

Mindentudásban, a mindent átható, felemésztő, átjáró, kozmikus, feltétel nélküli szeretetben: abban az állapotban, amelyből teremtette a Teremtő Lét, az Isten a lelket. Visszahívja magához, hogy együtt, tudatos lényként, mint emberi lélek, vele együtt ismerje meg azt, amiért így cselekedett a Teremtő Lét, az Isten. **Ez a Lét s Teremtő Isten, amit egyszer megteremtett, azt soha el nem pusztíthatja,** mert akkor azon korlátait építené fel maga köré, amelyek nem lehetnek, s nem is lesznek soha, mert ha elpusztítaná azt a teremtményt, amelyet megteremtett, akkor a feltétel nélküli szeretetet változtatná meg fogalom mivoltában. Ez a fogalom emberi létben tapasztalható. A Teremtő Létben, Istenségben s az emberi lelkekben ez nem csupán fogalom, hanem biztos lét, létező energia.

Ezért tehát, amelyet a Teremtő Lét, az Isten megteremtett, azt a feltétel nélküli szeretet miatt soha el nem pusztíthatja, mert akkor meghasonlana önmagával, s ami meghasonlik önmagával, az nem maradhat fenn.

Ezen Teremtő Lét, Isten, a Világegyetem egyesült pozitív energiájaként nevezhető a teremtés kiváltó okának és annak folyamata levezetésének végrehajtójának. *Magának az Istennek nevezhetjük, aki mindent tud, mindent szeret, mindent áthat, s mindenbe, amely megteremtődött e világon, önmagának egy részét adta abba a teremtménybe, hogy majd egyszer együtt, tudatos lényként egyesülhessen vele a szabadság, a mindentudás s a feltétel nélküli szeretet misztériumában, a Mennyei Országában, a tökéletes lét állapotában: ahol minden lélek egy lesz a Teremtőjével és annak értelmével, lényegével, azaz a Teremtő, pozitív Világmindenség összességével, amely a Cél, az Akarat, a Teremtő Lét, az Isten az Ő nagyságában.*

A Teremtő Lét, az Isten, mérhetetlen, és az Őhozzá legközelebb álló felsőbb lények sem tudják meghatározni

az ő nagyságát, szeretetének mennyiségét s az Ő pozitív mibenvoltát, mert azt eredményezi ez a felfoghatatlanság, hogy a Teremtő Lét s Isten olyan hatalmas, hogy teremtésünk mivolta nem enged, nem teszi lehetővé a tudati, értelmi, érzelmi felfogását annak a hatalomnak, amelynek saját önnön lelkünk belső tulajdonosai is vagyunk lélekrészként a Teremtő Léttel, az Istennel egyetemben. Ezen hatalom – amely pozitív mivoltában teremtett mindent – arra enged következtetni, valószínűsíthető, hogy mint negatív dolog nem létező energia, csakis a földi létben, azért, hogy az *emberi lelkek önnön fejlesztésükért átéljenek minden hatalmi struktúrát. Amely azt eredményezi, hogy minden réteget, állományt át kell járniuk mind szellemileg, fizikailag és energetikailag, testileg is, hogy megtudják önnön hatalmuk s mibenlétük értelmét. És akkor, ezen tapasztalatok és tapasztalások után tudatosan felismerjük, ráébredjünk saját önnön teremtő létünk, istenségünk belső mivoltára. S ez a belső készlet azon útra, amely a Hatalomhoz, a Forráshoz, a Teremtő Léthez, Istenhez vezet, és azzal az út végén egyesít.*

E lélek, amely emberi formába adatott, mert a Teremtő Lét, Isten így találta jónak, és értelmét is megértettük. E lélek saját önnön tudatos szabadságával, amelyet a Teremtő Isten neki adott, önnön maga építi fel saját életeit, pozitív vagy negatív tapasztalatait, és azon megnyilvánulásait, amelyek a Nagy Törvény alapján, az ok és okozat alapján előre viszik, vagy épp hátráltatják az adott emberi lelkeket, hogy ezen tapasztalatok sorozata végén elnyerjék azt a dicsőülést, hogy együtt az Atyával egymásba forrjanak s egyesüljenek.

Ezen emberi lélek felfedezése az embereknek igencsak hosszadalmas, bonyolult feladat. Számukra, emberi lelkeknek, a tudati felismerés, ráébredés s pozitív

cselekedetek életeikben: kis hányadosa, akik alkalmazzák a lelkük hatalmát, erejét s annak létének értelmét s a működéséből való feltétel nélküli szeretetet arra, hogy gyökeresen megváltoztassák életüket s környezetüket.

Ez a lélek azért adatott, hogy mutassa a Teremtő Lét, az Isten tudatos gondoskodását s hatalmasságát s tökéletességét az Ő műveiben, és hogy ezáltal **egy olyan létet, világot teremtett, amely önálló, szabad, szeretetben feltétel nélküli, s amelyet saját maguk is irányíthatnának az emberek.**

A Teremtő Lét, az Isten beleszól minden emberi lélek életébe, amely azért történik, hogy az emberi lelkek s a megteremtett világ összhangban működjön, s azért, hogy minden a megdicsőülés felé haladjon. E nélkül a világ elpusztítaná saját magát, s nem maradhatna fent, hiszen nem lenne mi motiválja a világot, nem lenne értelme a létnek, a léleknek. Mert ha az emberek önnön céljaik megvalósításának élnének, akkor negatív cselekedeteik sokasága és azoknak a kihatása pár generáció után kipusztítaná az emberiséget.

Másik fontos momentum, hogy a megtapasztalás az azt jelenti, hogy mind a pozitív, mind a negatív dolgok ciklikus megtapasztalása, felelevenítése, újra megélése, inkarnálódások sorozatát vonzza maga után azért, hogy a végén megdicsőüljön az ember együtt a Teremtő Léttel, Istennel. Az emberi lélek – mint Lélekrész, Istenség az emberekben – mindenkoron hatalmat ad arra, hogy a negatív helyett pozitívat cselekedjen, hogy a negatívát száműzze mindörökre és azt átváltoztassa.

Mindenkoron megadatott neki ebből a lélekrészből, hogy mindenkoron szabad legyen, és ezt soha fel ne adja! Ezen lélek alapján a tudatos emberek magukban hordozzák azt a hatalmat, amelyből fakadtak – a Teremtő

Létet, az Istent, egy darabját a Teremtő Istenből –, és egyek azzal. Miszerint ez azt eredményezi, hogy tudatos befelé fordulás után – amely azt eredményezi, hogy kinyílnak a külvilág felé, s kinyilvánítják magukat a Teremtő Lét, Isten felé – pozitív irányba tudják megváltoztatni saját életüket és környezetüket azért, mert ez a hatalom megadatott nekik a teremtésüknél fogva, mert egyek a Teremtő Léttel, az Istennel.

Ezen hatalommal bírva tudják megváltani saját földi létüket – a saját lelkük által – úgy, hogy magukba fordulnak, ott meglik a saját lelkük mivoltát, értelmét, kitarulkoznak ezáltal a külvilágnak, megnyílnak Mennyei Atyjuknak, a Teremtő Létnak, Istennek, megértik teremtésük lényegét, értelmét, s megértik az ő semmisségüket a Világmindenségben, mert olyan aprók, de mégis hatalmasok, hogy ez utat és fényt mutat számukra, s világítást ad számukra a sötétben – a földi életük értelmének, irányának s létüknek. Ez az emberi lélek.

S a lélek, amelyről beszélünk, több oldalról megközelíthető, de mégis zárt, titokzatos s feltáratlan marad addig, míg nem kerül oda, s nem egyesül újra a Teremtő Léttel, pontosan azért, mert ez a titok, ez a rejtély, ez a hatalom és tudás s ez a feltétel nélküli szeretet az, amely irányít mindent, s mindenben ott van, s pontosan azért ilyen, s olyan amilyen, hogy azt az egyesülés pillanatában ismerjük meg.

VIII. fejezet

A Szentháromság

Ezen alapul a Mennyegek Országá: az Atyán, a Fiún s a Lelken. Ez a három egy és ugyanaz, nem lehet köztük különbséget tenni, mert egylényegű tudatos egység. De mégis külön értelmezzük őket: mind a Teremtő Létet – Istent; a Fiút, a megváltót, a tanítót – Jézus Krisztust; és az örök bölcsességnek, tudásnak a Lelket nevezzük.

E három momentum – kezdve az Atyával –, amelyből **teremtődött minden**. S ennek a Teremtő Létnek, Istennek hatalmából létezhet minden és létezik, s az Ő végtelen, feltétel nélküli szeretetéből teremtődött minden s teremtett meg mindent, minden embert, és annak tudatos szabadságot adott. **Így mind a Mennyegek Országának teremtése következtében s mind a szabadság nevében megadatott minden lénynek a saját önnön tudat, annak szabadsága s joga a döntésre miszerint cselekszik** – ami lehet pozitív, illetve negatív cselekedet is.

Ezen okokból **következve mind a Mennyegek Országában, mind a Földön megadatott minden lénynek, teremtménynek az önnön szabadság és az, hogy alkosson pozitívat s negatívat**. S ezért mind a Mennyegek Országában, mind a Földön a pozitívan megteremtett lények között voltak, vannak és lesznek, akik negatív megnyilvánulásuk miatt elfordulnak a Teremtő Léttől, Istentől, és szembe állnak azzal. Ezért következett be a Mennyegek Országában az égi háború s a Földön Jézus Krisztus beteljesedése, és ezeknek összességéből van a Lélek, a harmadik momentum: mintegy ok-okozat alapján kialakult az Atyából a Fiú, s a

a Fiúból a Lélek – ami egy és oszthatatlan Szentháromság és Egység, amely olyan pozitivitás, hogy azt a Teremtő Léten kívül, Istenen kívül senki nem értheti meg, és fel nem foghatja nagysága s hatalmassága miatt. A feltétel nélküli szeretet miatt, amely minden más teremtményben, amelyet a Teremtő Léte, az Isten teremtett, oly kevés, hogy azt érzékelni, viszonyítani sem lehet semmihez, mert a Teremtő Léthez, az Istenhez fogható, hasonlítható s mérhető nincsen sehol a Világmindenségben.

És ezen ok-okozat alapján s a szabadság s a feltétel nélküli szeretet miatt alakulhatott ki az az élethelyzet, miszerint a Teremtő Léte, Isten ellen fordult saját teremtménye, tudatosan felismerve saját önnön akaratát – és felismerve, hogyha azt beteljesíti és végrehajtja, a szabadság s feltétel nélküli szeretet, amely a Teremtő Léttől, az Istentől ered, azt eredményezi, hogy a Teremtő Léte, Isten, nem pusztít el semmit, s nem pusztíthat el semmi olyat, amit már megteremtett, mert meghasonlana önmagával, és az nem maradhatna fenn. Ez a törvény, amelyet az Ő hatalmassága diktál, elismeri s elfogadja az önnön tudatos teremtményeinek szembenállását a Teremtőjükkal, és azt tiszteletben s megértéssel fogadva elismeri annak milyenségét – s a Teremtő Léttől, Istentől való szabadság megengedi neki, s az Ő feltétel nélküli szeretetéből megengedi neki, hogy így cselekedjen, mert mindenkit szabadnak teremtett:

Tehát kezdetben a Teremtő Léte, Isten, megteremtette a világot, a Mennyek Országát és a földi világot, s kérte az angyalokat, szolgálják az embereket. Az angyalok tisztább, magasabb rendű létforma, mint az ember.

S ezen tudatos hatalmasságukból kezdődött az első égi háború, amely azon alapult, hogy az égi angyali rangsor vezető angyala, saját önnön tudatossága és felismerése által, az Atya, a Teremtő Lét, Isten akaratával szembeszegülve megtagadta annak kérését, akaratát – miszerint szolgálja az embereket, segítse őket. De mivelhogy az angyalok teremtésüknél fogva magasabb helyen helyezkednek el a teremtés mivoltában, megaláazónak tartotta ezt az akaratot, s megtagadta a Teremtő Lét, Isten akaratát: hogy ő egy alacsonyabb rangú teremtményt szolgáljon mindenben. Ezen akarat megtagadása, s a feltétel nélküli szeretetet nem elismerése, azt eredményezte, hogy ezen angyali vezető, megtagadva a Teremtő Lét, Isten akaratát, szembeszegült a feltétel nélküli szeretettel – azon szabadsággal élve, amely megadatott neki, amely minden teremtménynek megadatott teremtése által.

Ezen vezető angyal saját magát akarta a Teremtő Lét, Isten helyére ültetni azért, mert tudatosan felfogta teremtésének célját s annak mivoltát; s felismerve ezt a hatalmat nem a feltétel nélküli szabadság s a feltétel nélküli szeretet felé fordulva, hanem az önnön cél megvalósítására, az önnön mivoltának beteljesítése felé fordulva szembefordult a Teremtő Léttel, Istennel – s hatalmasabbnak, erősebbnek titulálta magát a Teremtő Létnél, Istennél, s választás elé állította a Mennyek Országát, az Angyalok Birodalmát: miszerint a Teremtő Lét, Isten, egy rosszul megteremtett világot alkotott, s ezzel szemben ő egy más gondolkodásmódot mutat be számukra, amely új és teljesen ellentétes a Teremtő Léttel, Istennel s annak akaratával szemben.

A Teremtő Lét, Isten a teremtés céljának értelmében, a szabadság és a feltétel nélküli szeretet nevében megengedte a Mennyeek Országának, hogy döntsön mindenki belátása szerint: senkit nem befolyásolt, s nem is befolyásolhatott a szabadság s a szabad akarat miatt s a feltétel nélküli szeretet miatt.

És ezen törvények alapja kettészakította az Égi Birodalmat: a Teremtő Léthez hű s az ellen lévő angyalok csoportjára – amely azt eredményezte, hogy a Teremtő Léthez forduló angyalok, fénylények, magát a Teremtő Létet, Istent dicsőítették, és annak akaratát emelték továbbra is a legmagasabb pontra, és annak értelmét értve tudták teremtésük lényegét és célját; és annak akarata bennük teljesedett meg, mikor szabad akaratukból a Teremtő Létet, a feltétel nélküli szabadságot választották ezzel s a feltétel nélküli szeretetet.

Míg a másik csoport angyalai saját önmön felmagasztalásuk céljából ellene fordultak Mennyei Atyjuknak – a Teremtő Létnek, Istennek – s annak minden akaratával s magával a létevel szembe.

Mivelhogy az angyali teremtmények tökéletesebbek, fejlettebbek az emberi fajnál – fény a Fényből –, az égi segítők tudatosan tudták létük mivoltát s annak erejét és hatalmasságát: s ebből a tudásból az Atyát, a Teremtő Létet, az Istent választották. Vagy épp ellene fordultak, s ezzel megtagadták a Teremtő Lét, Istenség akaratát – miszerint az Ő akarata teljesüljön meg mindenben, és szolgálják az embereket, kiket saját képmására teremtett, s úgy tartotta, az Ő műve tökéletes, s abban hiba nincs.

EGY TÖKÉLETES VILÁGO TEREMTETT: szabad akaratot, angyalokat, embereket s mindent,

ami a világ többi részét alkotja. Ezen világban a szabad akarat és a feltétel nélküli szeretet saját magán az Atyán alapul.

S ezen akaratot áthágva az angyalok háborút keltettek a Mennysorszámban saját önnön céljaiknak megvalósítása érdekében, s ellene szegültek a Teremtő Lét, Isten akaratának: hogy szolgálják az embereket és segítsék a fejlődésben. De mivelhogy a Teremtő Atya szabad akaratral s a feltétel nélküli szeretettel teremtett meg minden lényt a Földön s az Égben, megengedte angyalainak, hogy önállóan döntsenek: hogy húek lesznek Óhozza vagy lázadók. Ezen hű seregek, kik mellette s az Ő akaratával mellett döntöttek, az Atyába, a Teremtő Létbe, Istenbe vetett hitük és tudatos felismerésük által felismerték az Akarat értelmét, és ezért legyőzték a lázadó seregeket az Egekben. S a Teremtő Lét, Isten, minden teremtménynek teremtője – az Atya – számúzte a Mennyes Országából a fénylényeket – a lázadó angyalokat –, akik szembeálltak az Ő akaratával s az Ő önnön teremtő akaratával, amely szerint a szabadság s a feltétel nélküli szeretet mindenkinek adott. Tudatosan szembeálltak ezen Teremtő Hatalommal, és gátolták azt, hogy az Akarat beteljesüljön az emberiségben s annak fejlődésében. Ezért a Teremtő Lét, Isten számúzte őket a Mennyes Országából azért, mert szabadságot adott és feltétel nélküli szeretetet minden teremtményének.

El nem pusztíthatta megteremtett teremtményét, ezért számúzte a Földre, hogy a földi anyagból teremtett embert szolgálja, s legyen az ő királya – ha tud –, mert minden létnek megadatott a szabadság és a feltétel nélküli szeretet.

S midőn ez megtörtént, száműzettek a Mennyeek Országából ezen lázadó angyalok a Földre, az emberek közé, s az anyag feletti hatalommal bírtak csupán.

ITT LÉP BE AZ A KOZMIKUS VILÁGOS EGYEZMÉNY, amely készítette a Teremtő Létet, az Atyát, az Istent, a Fiú – Jézus Krisztus – önmagából megalkotott földi emberi képmásának megalkotására: hogy bebiztosítsa magát a bukott angyalok földi hatalmának megsemmisítése érdekében s legyőzése érdekében – hogy a Földön is az Ő akarata érvényesüljön és teljesüljön be a Szabadság Szent Nevében, a Feltétel Nélküli Szeretet Szent Nevében.

Így alakulhatott s jött létre s teremtdött meg a Fiú, Jézus Krisztus, akit megteremtett a Teremtő Lét, Isten, saját magából – akivel az egylényegű, s akinek minden magadatott: s azért küldetett a Földre, hogy végképp leszámoljon a lázadó angyalok seregeivel, és mindörökre a kárhozat helyére száműzze őket. Amely azt eredményezi, hogy önnön hibáik elkövetése végett a bukott angyalok az idő végezetéig – míg minden teremtményt az Atya vissza nem hív önmagába, s egyesül velük –, az összes bukott angyal és lény, szembesüljön azzal az önnön elkövetett lázadó hibájával, hogy a feltétel nélküli szabadság és feltétel nélküli szeretet benne található minden teremtményben, amelyet a Mennyei Teremtő Lét megteremtett – az Isten, az Atya – s akarataiban s akaratával gondoskodik róluk.

És ezen törvény, akarat ellen való megnyilvánulás azt eredményezte a bukott angyaloknál s a lázadó seregeknél, hogy saját önnön büntetésüket szabták ki saját magukra azáltal, hogy szembefordultak a Teremtő Léttel, Istennel, mert szembesülnek saját önnön hibájukkal és annak a létnek és szabadságnak a hiányával és a feltétel nélküli szeretet hiányával, amelyből száműzettek

megnyilvánulásuk és akaratuk miatt. Ezen akarat az Atyát dicsőíti, és teljesíti be az Ő teremtésének akaratát: miszerint minden lényt, létet, amelyet megteremtett – embert és angyalt egyaránt –, szabadnak, tudatos lénynek s a feltétel nélküli szeretet központjának teremtett meg. És itt, ezen ponton lép be az Úr Jézus Krisztus, aki azért született az emberiség közé, hogy fényt hozzon, az Atya fényét, a Teremtő Lét fényét az emberiséghez, s felépítse azt a Központot, amely mindenkiben megtalálható teremtésénél fogva azért, mert így kellett lennie, mert szabad és feltétel nélküli szeretetben lévő lényeket teremtett a Teremtő Lét és Isten: akiknek tudatosan fel kell ismerniük saját önnön hatalmasságukat azért, hogy a végén, egykoron egyesüljenek a Teremtő Léttel, Istennel, hogy a teremtés létének mivoltát bevégeztessék a létük miatt.

Az emberek tudatos elfordulása Mennyei Atyjuktól ugyanazt eredményezte, mint az angyali lázadóknál: elfordultak a Teremtő Léttől, Istentől, saját magukat büntetve ezáltal. S ezért küldetett s teremtdött Jézus Krisztus (Krisztusi Fény és útmutatás), hogy legyőzze a bukott angyalok seregeinek mesterkedéseit a Földön, miszerint az embereket alacsonyabb rangjuknál fogva irányítani, befolyásolni lehet.

Ezen törvények megszegése által az emberek nem pusztán csak szabad akaratukból távoztak az Atya Akaratának Központjából, hanem külső behatás – a bukott angyali seregek akaratából – s annak befolyásolásából léptek ki az Atyának szabadságából és feltétel nélküli szeretetéből: önnön emberi tudatlanságuk miatt s befolyásolhatóságuk miatt.

S visszatérve az emberi lét teremtéséhez: a bűnbeesés, mint fogalom és tény, egyesül az Akarat megszegésével – az égi háború kimenetele és onnan a bukott angyalok, seregek Földre száműzése és az emberi lelkek megkísértése s elfordítása azon Teremtő Léttől, Istenségtől, amely Akarata mindenkinben megtalálható és érezhető.

Ezen Teremtő Léttől való elfordulás azt eredményezi – tudatos befolyásoltság által – az emberiség körében, hogy a földi létben az emberek mind elbuktak volna, ha Mennyei Atya a szabad akarat, a szabadság és a feltétel nélküli szeretet nevében nem küldi Jézus Krisztust a Földre, hogy felébressze önnön tudatlanságából az emberiséget, s mindörökre utat mutasson a Teremtő Léthez, annak Akaratához a szabadságba s a feltétel nélküli szeretetbe:

Ezen felismerés küldetésére teremtődött Jézus Krisztus, aki szembeállt a bukott angyalokkal: miszerint nála nincs hatalmasabb földi testben, emberi létben, mert egylényegű az Atyával, s Neki minden megadatott mind a Mennyben, mind a Földön. Saját hitére s tudására támaszkodva megmutatta embertársainak s az emberiségnek azt az utat, amelyre haladni kell, hogy felszabaduljanak ezen negatív megnyilvánulások alól, amelyeket a bukott angyalok, seregek keltenek a földi emberi létben, hogy elforduljanak az emberi lelkek a Teremtő Léttől, Istentől s annak akaratától, annak szabadságától s a feltétel nélküli szeretetétől.

Ezen Fény, Út és Igazság – a szabad akaratra, a szabadságra, a feltétel nélküli szeretetre támaszkodva – legyőzte saját önnön áldozatként bemutatva magát Teremtő Léte, Atyja előtt, Istene előtt.

Jézus Krisztus a bukott angyalok minden mesterkedésével szemben egymagával kiegyensúlyozta a bukott angyalok összes s az emberiség összes eddig elkövetett negatív megnyilvánulását, Teremtő Atyja s Istene előtt áldozatként bemutatva magát, hogy legyőzze a Teremtő Léten s Istenségen és a saját Atyján keresztül a bukott angyalok minden mesterkedését, akik egyszemélyben a mivoltukat és saját magukat korlátozzák és zárják részlegesen a földi anyagba.

Ezen győzelem szerint a fizikai testet sem győzhetik le: aki az Atya akaratát hajtja végre a szabadság s a feltétel nélküli szeretet tudatos végrehajtása miatt. Örök fényt és utat mutatott az emberiségnek s minden lénynek Jézus Krisztus – az egylényegű a Teremtő Léttel, Istennel, az Atyával –, hogy legyőzze és bebiztosítsa magát a Teremtő Lét, Istenség abba, ahogy megteremtette a világot: hogy mindenki szabad, önálló, tudatos lény, s mindenkiben megvan a szabadság és a feltétel nélküli szeretet. S ezen törvények alapján a földi emberi létben be kellett bizonyítani ennek valóságosságát s ennek értelmét, s támpontot kellett adni az emberiségnek a Teremtő akaratából, akaratáról s annak tökéletességéről s annak feltétel nélküli tudatos szabadságáról s szeretetéről.

Ezen győzelem – melyet Jézus Krisztus mutatott be az emberiség s minden teremtett lét negatív megnyilvánulásáért – elismerést keltett a Mennyei Teremtő Létben, Istenségben, mert Jézus Krisztus pusztán arra támaszkodva, ami ő maga – a Teremtő Lét, a feltétel nélküli szeretet, a szabadság s tudatosság –, ebből a hatalommal bírva legyőzött mindent, ami eddig negatív volt a földi emberi lét körében, mutatva ezzel az egész emberiségnek a példát, az utat, a fényt, az akaratot a Teremtő Léthez s annak értelméhez.

Ezért jött Krisztus, hogy mindörökre legyőzze a bukott angyalok seregeit, s a földi emberi létet – mint fizikai agyagot – felszabadítsa, s kiszabadítsa azon korlátai közül, amelyet a bukott angyalok seregei állítottak a földi emberiség köré. Ezen szabadság s feltétel nélküli szeretet kinyilvánításával mindörökre bebiztosította magát az emberi faj: Jézus Krisztus által és neki való önfeláldozása végett az Atyában, a tudatos emberi lelkek irányelvét az Atyában.

A LÉLEK – amely egylényegű mind az Atyával, mind a Fiúval, s amely már benne van minden teremtményben, amelyet a Teremtő Lét, Isten megalkotott – biztosíték arról az emberi lelkek életeiben, hogy az Atya önmagának egy részét adta minden teremtménybe saját önnön megdicsőüléséért, és azért, mert minden teremtmény szabad, tudatos s feltétel nélküli szeretetben lévő teremtmény:

Mert a teremtés lényegét biztosítva be ezzel, a lélek – amelynek önnön felfedezése eredményezte a Krisztus Jézus győzelmét a világ összes negativitásáért, az emberi faj megnyilvánulásáért – mutatta azt a példát, s mutatja az idők végezetéig, hogy saját önnön emberi lelkek felszabadításában a Teremtő Lét akarata és annak beteljesítése az elsődleges szempont – mert a Forráshoz való, a Teremtő Léthez, Istenséghez való fordulás azt eredményezi, hogy saját, belső, teremtő Létet, Istenséget, Forrást fedez föl minden megteremtett lény azért, mert ez a teremtés lényege és értelme.

S ezzel azonosulva felismerik saját önnön hatalmukat, szabadságukat s tudatos életüket s értelmét a létüknek s a feltétel nélküli szeretetet, amely bennük s mindenben megvan, amely körbeveszi őket – mint ahogy ezek alapján a Teremtő Lét is, Istenség és Forrás is megtalálható

mindenben, ami megteremtődött, részeseként a Teremtő Létnak, Istenségnek s a Forrásnak a teremtés lényege miatt.

Tehát az Atya, a Fiú Jézus s a Lélek, egy és oszthatatlan Szentháromság és ok-okozati kapcsolat, mert a teremtés értelmének megdicsőülése miatt létezik, amely egy és oszthatatlan:

Az Atya, a Fiú s a Szentlélek, melynek a végcélja az, hogy a Teremtő Létnak, Istennek, az Atya Akarata teljesüljön meg mindenben, amely megteremtődött, azért, hogy majd egyszer, a tapasztalatok megismerése által, minden ember saját magát megismerve szabadítsa meg önmagát, és emelkedjen fel a saját teremtő léte, istensége és atyai tudatához és lelkébe, s ezen hatalomból érje el a saját szabadságát, tudatosan cselekedve az életét: amely azt eredményezi, hogy beteljesedik a Teremtő Létnak, Istenségnek s Atyának, egyesül Azzal, felemelkedik, és tudatosan Egy lesz a Teremtő Létnak, Istenséggel, az Atyával, mint ahogy a Fiú is és a Lélek is Egy a Teremtő Létnak, Istenséggel, az Atyával, s megdicsőül a teremtés mivoltában, a feltétel nélküli szeretet és szabadság s a Teremtő Létnak, Istenségnek s Atyai Misztériumban.

IX. fejezet

Pozitív és negatív

Minden lét, melyet a Teremtő Lét teremtett, Istenség, abban – mindegyikében! – megtalálható azon Teremtő Lét s Istenség egy darabja, amelyet egyenlőnek tekintünk a Teremtő Léttel, az Istennel.

Ezen darab minden megteremtett létben egységesen, csakis, kizárólagosan pozitív lehet a teremtésükből eredendően: amely a Teremtő Lét s Isten. Ezen pozitivitás soha ki nem iktatható s überelhető, csakis elfordítható tükörkép lehetséges, ami negatív formában jelentkezik azért, hogy a tökéletes pozitivitás – a Teremtő Lét, Istenség – mindennemű dolgot tapasztalat tárgyává tegyen negatív formában is.

Minden negatív dolog a körülvevő Világmindenségben azon alapul – azon pozitív, belső, teremtő létből, istenségből –, amelynek tökéletes ellentétes tükörképe meg kell, hogy legyen egyszerre a Teremtő Létben, Istenségben, s ennek a tökéletes egyensúlya. Ezeknek a pozitív s negatív dolgoknak összességében, tapasztalatából épül fel maga azon tudás, hatalom, szabadság és feltétel nélküli szeretet, amelyet a Teremtő Létnak és Istenségnek nevezünk. Ez minden megteremtett létben pozitív, egyirányú képben a Teremtő Lét, Istenség miatt megtalálható, s a negatív formát a körülvevő Mindenségből meríti hozzá tapasztalat céljából: hogy ezen ellentétek kiegyenlítésével a teremtett lét eljusson a megdicsőüléshez, felemelkedéshez, a szabadság és a szeretet misztériumába, ahol a mindentudás, ezeknek a pozitív illetve negatív behatásoknak az együttesen feldolgozott összessége azt eredményezi, hogy reális képet adnak a körülvevő Mindenségről s mindenről.

Előre tudjuk ezek alapján a Világmindenség dolgait pont azért, mert az kiszámíthatóvá s behatározhatóvá

válik: mert az ok-okozat alapján a mindentudás ezen módszere kitarja előttünk azon kapukat, amelyek ahhoz az úthoz vezetnek, hogy megismerjük a Világmindenséget, a teremtetett lét értelmét és célját egy-egy adott életben, inkarnációban; és hogy azt a pozitív, alapvető, belső tulajdonságuk alapjánól hasznosítják-e a teremtmények, s így gátolni fogják a külvilág negativitását. S mindezek következményeit felismerik, tudatosan ráébrednek mindezekre a dolgokra, és tudatosan cselekednek mindazon dolgokért, amelyek mind pozitív, mind negatív irányba irányítják őket. Hogy a teremtmények mindezt tökéletes mértékben egyensúlyba hozva, megtapasztalva mindkét egységet, részt, s **megértve azoknak tanítását, azokból nyert tapasztalatát, kiegyensúlyozva haladjanak a megdicsőülés felé: hogy egyesek legyenek a Teremtő Léttel, Istenséggel, hogy felismerjék, tudatosan ráébredjenek és cselekedjenek tudatosan – hogy szabadok legyenek, és felemelkedjenek a szabadság és a feltétel nélküli szeretet misztériumába, ahol a mindentudás ezeken a pozitív és negatív dolgokon nyugszik és ezek harmonizálásának alapjain.**

Ezen harmonizálás alapjai azt eredményezik, hogy minden teremtménynek alapvető pozitív léte miatt el kell távolodnia, le kell süllyednie a Teremtő Lét éltető fényétől, szeretetétől s tudatától, hogy megtapasztalhassa mindazt, ami a Világmindenséget alkotja, ami nem csak pozitív jellegű, hanem ennek az ellentétes tükörképe – negatív jellegű. **Azért, hogy a megtapasztalás tökéletes mivoltát átélje,** beépítse önnön felismeréseibe, önnön ráébredéseibe s önnön pozitív cselekedeteibe és tudatába azért, **hogy majd ezek után – emberi lelkeknél inkarnációk sorozata után – egyesüljön újra a Teremtő Léttel úgy, hogy megértette teremtésének célját, értelmét s egyes inkarnálódott életeiben való feladatát: mindezt pozitívan cselekszi, végrehajtja, és egyesül a Teremtő Léttel mindezek után a szabadság s a feltétel nélküli szeretet misztériumában.**

Ezen pozitív, illetve negatív egységek azt eredményezik, hogy hosszú földi idő is eltelhet egy-egy egység megtapasztalása, felismerése, a tudatos ráébredés s annak harmonizálása érdekében, amely emberi lelkeknél inkarnálódások sorozatát hozhatja maga után addig, míg szükséges, hogy az emberi lélek ezt a momentumot megismerje és kiegyensúlyozza. Ezen emberi lelkeknél és minden teremtménynél a távollét a Forrástól, a Teremtő Léttől, az Istentől, igen hosszúra nyúlik az idő viszonylagos fogalmában. És így több behatást, illetve pozitív s negatív történést tud előidézni az emberi lelkek és minden teremtmény életeiben, ok-okozatként kihatást gyakorolva környezetére s annak működésére, hogy így valamilyen formában egy célt teljesítsen be: a Teremtő Lét, Isten Akaratát az ő saját, önnön, pozitív illetve negatív tapasztalatai folyamán, amelynek sorozata kihat környezeteire, és pozitív vagy negatív hatást gyakorol azokra, melyek ettől az ok-okozat alapján pozitív vagy negatív irányban haladnak, változnak.

Ezen pozitív, illetve negatív láncreakció, amely minden létben megtalálható tapasztalás végett, egy bonyolult, de mégis ellenőrzött, jól elrendezett, előre megírt, tudatos egyesülésnek az útja, kijelölt pontjai: hogy a legvégén mind az egész egységes megteremtett lét együtt, együttesen, pozitív és negatív tapasztalatai után megismerje korlátait, önnön szabadságukat, önnön tudatukat. S mindezeket a korlátokat, amelyek körbeveszik, teljes mértékben átléphessék, azokat semmissé tegyék, s ezen korlátokon, tapasztalatokon keresztülhaladva egy olyan kiegyensúlyozást végezzenek – nemcsak saját életeikben, hanem az egységes összefogás életeiben –, hogy pozitív, erőteljes előrehaladást s közelséget tapasztalhassanak, tapasztalhatnak a Teremtő Léthez, s annak felé, az Istenhez. Amely azt mutatja, hogy a harmonizálás a pozitív és negatív között megfelelő ütemben és mértékben halad minden megteremtett lét

számára, különösképp az emberi tudatos lét számára a Földön. És így pozitívan társulhatnak és egyesülhetnek majd idővel a Teremtő Léttel, Istennel, a szabadság s a feltétel nélküli szeretet misztériumában, ahonnan minden indult, s a pozitív lélekész eltávozott tapasztalás céljából, a megismerés céljából, önálló tudattal, értelemmel és céllal, hogy megtapasztalja mindazokat a pozitívon kívül lévő dolgokat, amelyeket negatívnak nevezünk: hogy megértse a hatalmát, a létét, annak értelmét és célját, mind a Teremtő Léthez való viszonyát és Annak értelmes, megteremtő cselekedetét. S ezt megismerve, tudatos lényként felismerve és ráébredve, egyesüljön a Teremtő Léttel, Istennel a szabadság és a feltétel nélküli szeretet misztériumában.

Ezen pozitív energia és negatív energia kiegyensúlyozása, felismerése, megtapasztalása, az ellentétek tökéletes magáévá tétele azt eredményezi, hogy saját önnön korlátait a teremtetett lét le tudja vetközni s át tud lépni, át tud haladni rajtuk úgy, hogy az semmi akadályt nem okoz számára.

Fontos tudni, hogy minden korlátot, minden akadályt csakis a teremtetett lét alakíthatott ki és hozhatott létre a teremtetett világban, mert a Teremtő Lét, Isten, azt tökéletesnek teremtette, minden hiba nélkül, mindent előre megfontolva, s tökéletes, mivelhogy a Teremtő Lét s Isten tökéletes, pozitív és hibátlan.

S a teremtetett létben lévő, létrejövő harmónia egysége és tapasztalatának egysége részben azt eredményezi, hogy a megteremtett lét gyorsabban tud haladni a megtapasztalás, a felismerés s a tudatos ráébredés folyamán; és még továbbá eredményezi azt – mert mindent, melyet a megteremtett lét saját magának felállított, korlátaiból és akadályjaiból épített okán –, hogy a távollét a Teremtő Léttől az idő viszonylagos korlátaival nézve eltolódik, kitolódik.

És ez azt eredményezi a megteremtett világ számára, hogy mindazon negatív dolgok, korlátok, akadályok,

amelyeket saját maguk építettek és teremtettek meg, nemcsak gátolni fogják abban, hogy közelebb lépjenek a Teremtő Léthez és ahhoz megfelelő mértékben haladjanak, a Teremtő Léthez, Istenhez, hanem azt is eredményezi, hogy veszélyezteti a földi emberi létet és a megteremtett világok létét, pusztán azért, mert **saját, önnön megtapasztalás céljából a pozitív-negatív tükörcséma képét olyan mértékre fejlesztették, hogy az önmagában veszélyezteti azt a tudati felébredést, felismerést és pozitív cselekedeteket, amelyek azt a célt szolgálnák, hogy kiegyensúlyozzák azokat a dolgokat, amelyeket saját maguk teremtettek a megteremtett világok, létek.**

Ezen idő eltolódása, fenyegetettsége által a spirituálisan fejlődött emberek számára, emberi lelkek és megteremtett létek számára a Teremtő Lét tudatos felhívást, akaratot bocsájt azért, hogy tudatosan felismerve és ráébredve, saját önnön korlátaikat átlépjék, áthaladjanak rajtuk, és ezáltal pozitív, megtapasztalt láncreakciót indítsanak el a földi létben s a megteremtett világokban, létekben azért, hogy ez az idő a viszonylagosság fogalmában rövidebb legyen, mint ahogy a Földön a megteremtett világok, létek eltolták azt negatív korlátaik s mivoltuk s akadályuk miatt, hogy véget vessenek a földi életnek saját önnön tudatlanságukból, és azért, amiért megtapasztalásért eltávoztak a Teremtő Léttől, Istentől azért, hogy majd egyszer, harmonizálódva egyesüljenek a Teremtő Léttel, Istennel.

Ezen emberi lelkek – akik azért felelősek, hogy megváltoztassák az emberiség viszonylagos idejét – fogják mutatni az utat embertársaiknak s mutatni az adott cselekedeteket a gyorsabb kiegyensúlyozás céljára: hogy a pozitívot és a negatívot – mert a negatív a földi létben, a megteremtett létekben s világokban túlsúlyba került – minél gyorsabban kiegyensúlyozzák. S ezt a problémát, utat és cselekedeteket megmutatva, ennek korlátaival és akadályait az egész emberiség együttesen

ismerje fel, ébredjen rá tudatosan, és cselekedjen pozitívan a harmonizálás miatt, hogy együttesen tapasztalhassanak tovább mind pozitív, mind negatív egységeket, hogy megértsék a Teremtő Létet, Istenséget, s egyszer Azzal egyesüljenek a szabadság s a feltétel nélküli szeretet misztériumában. Az idő viszonylagos fogalmában ezen harmonizáló tevékenységek, melyek azt a célt szolgálják, hogy megtapasztalják mindkét egységet – mind a pozitív, mind a negatív egységet –, s azokból tapasztalatot szerezve megismerjék saját önnön megteremtett létük azon részét, amely egy a Teremtő Léttel s Istenséggel, tudatosan szabadok s feltétel nélküli szeretetben élők akarnak maradni és lenni, és ezért cselekednek mindenkoron harmonizáló tevékenységet.

Ezen pozitív teremtett léteknek mindenkoron hatalmukban s jogukban áll a teremtésük, létük miatt – Teremtő Lét és Isteni Létdarabjuk miatt – megváltoztatni a negatívát, és azt kiegyensúlyozni pozitívval azért, mert tudatosan felismerték és ráébredtek, hogy csakis pozitív cselekedetek reakciója után lehet előrehaladni és felemelkedni a szabadságba és a feltétel nélküli szeretetbe.

Ezen pozitív cselekedetek és negatív behatások következtében a megteremtett lét már tudatosan felismerte s ráébredt önnön életének értelmére és céljára, azért, hogy tudatosan pozitív irányba haladhasson a Teremtő Léthez, Istenhez – kiegyensúlyozva minden negatívot, azt magáévá téve, megtapasztalva –, hogy felemelkedjen a mindentudás, a szabadság és feltétel nélküli szeretet misztériumába. Ez az a pozitív, illetve negatív egységek léte a Világmindenségben – ahogy az Ok és Okozat Nagy Törvénye is működik –, amelyet csakis a pozitív megnyilvánulások írhatnak felül, azért, mert a Világmindenségben található pozitív, illetve negatív egységek, megnyilvánulások, csakis akkor lehetnek építő jellegűek, hogyha a Teremtő Léthez építő

jellegűen előrevisznek; tudatosan jobbá teszik Annak teremtetett létét és szabaddá, és életüket a feltétel nélküli szeretetté változtatják.

Míg a negatív, tanító jelleggel, tapasztalatot ad a megteremtett létnek abban a formában, hogy van ilyen megnyilvánulás is azért, hogy a teremtetett lét saját tudatos felismerése és ráébredése s cselekedete után átlássa a **kettő közti különbséget s a kettő együttes fontosságát.** Mert **eme két egység – pozitív és negatív – nem lehet egymás nélkül** pontosan azért, mivelhogy a negatív egység tapasztalást, tapasztalatot, viszonyítási alapot nyújt a megértéshez, s értelmet nyerjen maga az egész Teremtő Lét és Istenség, a megteremtett lét s világok, hogy az pozitív vagy negatív. És ezen negatív és pozitív tapasztalatok sorozata után és viszonyítás után tudják a megteremtett létek és világok megérteni azt a hatalmasságot, amely azon alapul, hogy **a Teremtő Létben, Istenségben mindkettő megtalálható Egységben: tudva az ok-okozat alapján való törvényt; ismerve így minden kitért utat maga előtt, mindent előre el tud rendezni; s mindent előre meg tud teremteni tökéletes formában úgy, ahogy az megteremtődött.** Tudatos világot hozott létre, önállót, szabadot, amely feltétel nélküli szeretetben gazdag.

Tehát ezen pozitív és negatív dolgok egysége azt eredményezi, hogy a szükséges rossz igenis fontos és szükséges, hogy ki tudjuk harmonizálni azt az egyensúlyt, amelyet csakis egy oldalra, a pozitív egységre irányítottak, azért, **hogy megtapasztalva a negatívát s megértve annak fontosságát, értsük meg a Teremtő Létet, Istent, a teremtés céljának cselekedetében, a teremtetett léteknek s világoknak az értelmét, rendeltetését és célját és azoknak a feladatát.**

Ezen összességekből **tevődik össze a kiegyensúlyozottság, amelyből a tudás, a felismerés, a tudati ráébredés, a felemelkedés, a szabadság s a feltétel nélküli szeretet fakad.** Ezen Hatalom, amelyből van minden, s amivé lesz minden. Ezen tapasztalás, tudás,

felemelkedés a szabadságba, a feltétel nélküli szeretet misztériumába, határozza meg a pozitív illetve negatív fogalmát, létét a Világmindenségben, amely a megteremtett világokban negatív formát öltött, de a pozitívan cselekvő megteremtett létek a kiegyensúlyozottságon dolgoznak mind társaik, mind saját maguk megmentése érdekében: mert azt vesszük alapul a realitás útján nézve, a megteremtett világok nem tapasztalták meg mindazt, amit meg kellett volna már tapasztalniuk – nem mindegyikük tapasztalta meg azt.

Ez azt eredményezi, hogyha a megteremtett világok saját magukat pusztítják el, nem egyesülhetnek, nem emelkedhetnek fel oda, ahová kellene jutniuk, s nem ismerhetik fel, s nem ébredhetnek rá tudatosan, s nem cselekedhetnek pozitívan azért, hogy ezeknek összességében felemelkedjenek a szabadság, a feltétel nélküli szeretet misztériumába, ahol egyesülhetnének a Teremtő Léttel, Istenséggel, és megérthetnék a kiküldetésük végcélját, és saját magukat dicsőítenék be a Teremtő Létben, Istenségben vele együtt, s tennék magukat egylényegűvé. Mert ez az a Cél, amiért teremtdőtek s léteznek. Ezen negatív megnyilvánulások nem jöhetnek létre, mert a teremtés célját és értelmét meg kell, hogy tapasztalják a megteremtett létek és világok, és hogy a Teremtő Léttel egyesüljenek, és egyek legyenek Azzal, egylényegűvé, pontosan azért, mert ezért teremtdőtek s ez a teremtés lényege.

A realitás alapján továbbhaladva azt sem tapasztalták meg **a teremtett világok s létek**, hogy saját önnön negatív túlsúlyba kerülésük végett azt eredményezik, hogy saját megteremtett világukat, létüket kipusztítják és megsemmisítik saját tudatos szabadságuk s létük miatt, **amely egy rész a Teremtő Létből, Istenségből, amely tudatos, pozitív léteket és világokat teremtett**: Ez alapján szabadok, tehát önállóan cselekedhetnek a Teremtő Lét akaratával szemben úgy, hogy saját magukat elpusztítják az eltolódott idő hosszassága miatt és saját felhalmozott

negativitásuk miatt.

Ezen összefüggések alapján igenis elgondolkodtató az, s a realitás alapján figyelembe kell venni, hogy a Teremtő Lét akarata-e az, hogy fennmaradjon az a világ, amit megteremtett, vagy a szabadság jogán hagyja elpusztulni azt, amit Ő tökéletesnek, hibátlanak megteremtett azért, mert tudatos, önálló, szabad létekre és világokra hagyta azt, amibe saját, önnön, tudatos Teremtő Létét és Istenségét adta, ezáltal biztosítván arról őket, hogy tudatosan cselekvő, teremtő lényeket s léteket teremtett, amely tökéletes, pozitív, hibátlan. A realitás alapjait s a realitást soha nem hagyhatjuk figyelmen kívül pontosan azért, mert ezen úton haladva eljutunk egy olyasfajta egyensúlyhoz is, amely azt eredményezi, hogy **tudjuk, hogy bármi is következze be a megteremtett világok és létekek kiküldetése alatt – amely a Megteremtőtől, Istenségtől ered –**, észleljük és felismerjük s kiegyensúlyozottá tesz bennünket, hogy a feltétel nélküli szeretet és szabadság – ahogy megteremtették mindazt, amely létezik – igenis lehetséges pontosan ezek alapján. Mert tudatos, önálló, szabad lényeket s léteket, világokat teremtett meg a Teremtő Lét, Isten azért, hogy gyönyörködjék saját önnön megvalósulásában és annak saját önnön fejlődésében, megdicsőülésében.

Ezek alapján a pozitív, illetve negatív egységek **mindenbe beleszólnak**, mind a világok, mind a létekek megfelelő mértékben való előrehaladásába, vagy épp a pusztulás irányába való haladásba. Ez azt eredményezi, hogy **mindenki, minden megteremtett lét s világ, saját maga dönt a sorsa fölött, behatás nélkül, a Szabadság Szent Nevében s a Feltétel Nélküli Szeretet Nevében**, amely minden megteremtett világban s létben megtalálható a Teremtő Lét, Istenség egy darabjaként öbennük. Pontosán ez biztosítja saját önnön ítékezésüket maguk felett. A pozitív és negatív egység fontossága a megteremtett világban s annak

teremtésében ezt jelenti s eredményezi s mutatja
mindenkinek, aki mélyebben, tudatosan felismeri és
ráébred ezeknek fontos jelentőségére a
Világmindenségben.

X. fejezet

A Mennyegek Országa

Ezen ország alatt egyfelől a saját belsőjét értjük a megteremtett lényeknek. Aki tudatosan felébredt, felismert mindent, amely a Teremtő Léthez köti, Istenhez, s megtalálta saját belsőjének teremtő létét, istenségét, s befelé fordul, az megtalálta a Mennyegek Országát.

A Mennyegek Országá, mint hely, a megteremtett lelkek számára úgy is megjelenik, amely egy és ugyanaz a saját belső országukkal, ahol a Teremtő Lét, Istenség lakozik, s ahol majd egyesülnek egykoron a Teremtő Léttel, Istenséggel, a szabadság s a feltétel nélküli szeretet misztériumában, amelyet a Mennyegek Országának neveznek.

Most azt a Mennyországot tárjuk fel, amely kívül helyezkedik el, a megteremtett léteken kívül, ahol más teremtmények is élnek:

Ezen ország központi vezető tagja a Teremtő Lét, az Isten, a Forrás. Vele egylényegű a Fiú – Jézus Krisztus – s a Lélek – a Szent Szellem. Őközöttük különbséget nem lehet tenni, mert nincs is közöttük különbség: mert mindegyikőjük Isten saját magából. Ez a Szentháromság, ez a Teremtő Lét, Forrás teremtett mindent, s itt egyesül mindenki, ha már felemelkedtek, felismerték s ráébredtek s tudatosan végigélték életüket.

Ezen országban kapnak helyet a fénylelkek – az angyalok. A Teremtő Lét után nekik van a legnagyobb tudásuk s hatalmuk a teremtésüknél fogva a világban, amelyben megteremtettek. Ezen lények között is különböző – idézőjelbeli – hierarchia van, a beosztásuk fontossága miatt.

Ezen lények tudatosan tudják a feladatukat és a Teremtő Akaratát, és azt örömmel, kérdés nélkül hajtják végre, mivelhogy Szent Célként s feladatként tekintik a Teremtő Isten Akaratát, mert **ők a Szabadság és a Szeretet Misztériumában élnek, és értik létük értelmét s annak célját, és egyesültek a Teremtő Léttel.** Ezen Fényből lettek teremtvé **ők, a Forrásból, amely mindig irányítja őket, s az Ő Akarata érvényesül az angyalokban.** Az angyalok semmi más anyagból nem léteznek, csak a szeretetből s a fényből s a lélekből, ami a Teremtő Létben s Létből van.

Ezen lények számára is fontos a megtapasztalás és a tudás, hogy **ők az Atya Akaratát Szent Célként végrehajtva végezzék.** A Teremtő Lét irányító akaratában tudják az elfoglalt helyük és szerepük fontosságát, s ebben és ezen akaratnak a kinyilvánítása történik őáltaluk úgy, hogy **ők azt végrehajtják, átélik s magukévá teszik, és tapasztalást szereznek az alsóbb világokról s azok működésének mivoltáról.** **Felismerve – tapasztalva a saját belső önnön istenségük nem tökéletességét s hiányait – érik el majd egykor azt a végső egyesülést, amelybe nekik is el kell érni, mint minden lénynek, amely megteremtődött a Teremtő Lét, az Isten által.**

Ezen lényekre a Mennyeek Országában viszonylagos fogalom a hierarchia s a különbségtétel, mert a Mennyeek Országában a tudatos felismerés s a tudatos ráébredések és pozitív cselekedetek fejlettsége miatt nincs szükség különbségekre – s nem is lehetséges –, mert **a Mennyeek Országában mindenki egy és ugyanaz.** Egy a Teremtő Léttel, Istennel, mert még nem tökéletesedtek, s nem egyesültek még teljesen a Teremtő Léttel, Istennel, de közelségük Óhoz – s teremtésük lényege és célja – fejlettségük mivolta miatt már nem engedhet meg olyan körülményeket, amelyek csak a lenti világokban, a Földön létesülhetnek. Ilyenek például a különbségtételek bármely megnyilvánulásai: a hierarchia, a jobb vagy rosszabb, a nevek, rangsor.

Tehát ezen az alapon megérthetjük, hogy az

angyaloknak sem nemük, sem nevük s különbség sincs közöttük, mert egy mindenki, s mindenki egy a Teremtővel. Az érzékelésük minden szintjét használják, tehát nincs értelme sem beszédnek, sem jelrendszernek, mert mindenki tud mindent ebben az állapotban, a Mennyegek Országában. Ezen fénylények, akik egymásnak is ugyanúgy segítenek összefogásban, mintha a Teremtő Akaratát hajtánák végre, és tudják, hogy közvetve azt is hajtják végre a másik angyal segítségével, mert azt az angyalt a Teremtő Lét, Isten bízta meg Akaratának kiterjesztésével. **Hogyha ő, egy másik angyal bekapcsolódik, segítséget nyújt ezen Akarat kiterjesztésében, a Szent Cél teljeseedik ki s végződik be.** Ezáltal a Mennyegek Országa kijelenthető, hogy tökéletes összhangban működik pont azon magassága és tudatossága által, amelyet az egész összessége irányít, s az a fejlettségi szint, amely már majdnem egy a Teremtő Léttel, Istennel. S azon feltétel nélküli szabadság s feltétel nélküli szeretet, amely ott található az, ami tökéletessé teszi a Mennyegek Országát.

Az angyalok minden megteremtett létet, lényt, világot tisztelnek, mert annak értik már teremtése értelmét és célját – a magáét beleértve –, s tudatosan tudják, hogy mi miért történik: a Teremtő Lét miatt, akinek az Akaratát hajtják végre mindenkoron. Ez a tisztelet és tudás s felismerés, amellyel ők vannak mindenki iránt, a Teremtőjükről tanúskodik s a bennük (angyalokban) rejlő fényről, ahogy ők megteremtődtek.

Ezen ország tökéletesen összhangolt s együttműködő fénylények sokasága, amelyek a Szent Célt – Teremtő Lét Akaratát – hajtják végre mindenkoron azért, mert tudják a fontosságukat és szerepüket a megteremtett lét, világ mindenségében és ennek fontosságát. Ezen összhangolt fénylények által jut kapcsolatba az alsóbb világ közvetve a Mennyegek Országával, mert ez így lehetséges csupán. Ezen lények, angyalok tanítják az alsóbb világokban élő lényeket, s

lépnek kapcsolatba a Mennyeek Országa nevében az alsóbb világok lényeivel: hogy tanítsák s teljesítsék a Teremtő Isten Akaratát az alsó világok felé kinyilvánítva.

Ezen fénylények, angyalok különbségtétele mégis megadatott az alsóbb világok megértetése céljából azért, hogy az felfogható legyen, s érthető legyen az alsó világok számára. Ezen rangsor természetesen folyamatosan változik az angyalok, a fénylények fejlődése miatt, a Teremtő Akarat, a Szent Cél beteljesítése miatt. És az eközben való tapasztalat s még jobbani felemelkedés változtatja ezeket a rangsorokat. S elsősorban a Teremtő Lét, Isten egyéni akarata változtat mindent bármikor, amikor csak akar.

A legalsóbb kar tagjait alkotják az angyalok. Ők felelősek a földi emberi lelkekért, hogy tudatosan segítsék, tanítsák, és mindenekelőtt óvják őket, mert a Teremtő Lét, Isten így rendelte, hogy minden emberi lélek mellé egy angyal legyen, és az óvja, tanítsa. Ezen angyal az, aki a Teremtő Akaratát közvetíti a felsőbb karokból lefelé, utolsóként az emberi léleknek általában (vannak kivételek). S ez az angyal az, aki az emberi lélek inkarnálódásai során folyamatosan mellette van addig, míg be nem teljesül, s nem egyesül a Teremtő Léttel az emberi lélek felemelkedése, tudatos ráébredése s pozitív cselekedetei után – s egy lesz a Teremtő Léttel, Istennel.

Eközben ezen fénylény, angyal, tapasztal s tanul s fejlődik úgy, hogy tudatosabb és fejlettebb szinten legyen az ő teremtésének mivolta végett, azért, hogy ő is közelebb juthasson a Teremtő Léthez, és majd egykoron egyesüljön s egy legyen Azzal. Ezen angyalok írják az emberi lelkek karmikus feljegyzéseit, s ezen fénylények, angyalok azok, akik részben azért felelősek, hogy a felső s az alsó világok közti kapocs meglegyen, hidat építve ezzel a Mennysország felé az alsó világokból.

Fontos külön megvizsgálni az összes angyali kart, hogy

értsük azok működését s létét. Ezen angyalok – fejlettségük és teremtesük léte miatt – s emberi lelkek közti különbség akkora, amelyet felfogni nem lehet emberi értelemmel és ésszel, mert a Teremtő Lét, Isten, más értelmet adott teremtesük céljának. **Ezen két lény között mondhatjuk fejlettség miatt hatalmas különbség van, de a felsőbb világok azt diktálják, s a Teremtő Lét azt diktálja, s magának a Mennyszágnak a működése azt diktálja, hogy MINDENKI EGY.**

Tehát az angyal is egy az emberi lélekkel teremtesük létrejötte miatt, amely a Teremtő Létből, Istenből származik, amely egy és ugyanaz mindkettőjükénél. Ezen tisztelet, amely az alsóbb világok lényei felé nyilvánul meg az angyaloktól, a fejlettségi szintjükénél fogva érthető és felfogható. **Tudásukat átadva az emberi lelkeknek és az alsóbb világoknak fejlesztik tudatosan őket, s próbálnak segítséget nyújtani ahhoz, hogy felemeljék, s tudatos, felismerő, ráébredt s pozitívan cselekvő lényekké változtassák meg a Teremtő Lét, Isten Akarata szerint őket s az alsóbb világokat, hogy ők is megtapasztalhassák a Mennyes Országát s az Ő közelségét s az egyesülést.**

Ezen angyalok, akik oltalmazó, védelmező és tanító céllal vannak az emberi lelkek mellé elrendelve a Mennyes Országának Törvénye nevében, nem ítélezhetnek, s nem befolyásolhatják az emberi lelkeket, mert mindenki szabadnak teremtdött.

Ezen szabadság korlátozódik minden egyes üzenet által, amelyet csakis a Mennyes Atya akaratából adhatnak át s közölhetnek az adott emberi lélekkel, hogy azt üzenetükkel pozitív irányba befolyásolják, mert minden válasznak befolyásoló hatása van, ami azt a szabadságot veszélyezteti, hogy önnön tudatos lélekként emelkedjen fel, vagy épp önnön tudatos rombolását végezze az emberi lélek a megtapasztalás mindkét – pozitív, illetve negatív – egységében.

Ezen oltalmazó őrangyalok az emberi lelkek

teremtésének mivolta miatt, s egyéni emberi lélekként is tudják annak küldetését s feladatát – ismerve a Teremtő Lét, Isten Akaratát az adott emberi lélekkel s annak mivoltát. Ezért e tudásból merítve segítik feltétel nélkül az emberi lelkeket azért, mert ez a Teremtő Lét, Isten Akarata, hogy közelebb vonzza a Mennyeek Országához s Magához, hogy az felismerje saját önnön istenségét, amely őbenne magában van.

Ebben játszanak szerepet az oltalmazó őrangyalok, akik a legelső kart alkotják az angyalok s a Mennyeek Országának világában azért, hogy egy jól működő rendszer tökéletesen működjön a Teremtő Lét Akaratának kiterjesztése érdekében. Hogy mindenkit felmagasztaljanak s tudatosan egyesítsenek a Teremtő Léttel, Istennel.

Második kar angyalai az arkangyalok. Azon angyalok, kik irányítják az angyalokat, s védelmezik az emberi lelkeket összességükben. S ezen angyalok azok, akik segítséget nyújtanak abban az angyaloknak, hogy működésük tökéletes legyen s jól megszervezett.

Ezen arkangyalok külön csoportokra osztják a Mennyeek Országát, s különböző feladatkörük szerint befolyásolják az alattuk lévő világokat és az alattuk elhelyezkedő angyalokat is azért, hogy egy még összefogottabb, még irányítottabb világképet s akaratot teljesítsenek be, amely a Teremtő Lété, Istené, hogy ne csak a Mennyeek Országá, hanem az alsóbb világok is tökéletes összhangban működjenek az adott teremtésük céljának értelmében.

Ezen angyalok különböző csoportjainak száma hetes – s mindegyiket egy-egy arkangyal vezet –, melyeknek céljai az emberiség s az alsóbb világok tanításai az angyalok által. S külön csoportokat, kasztokat alkotva – mind a Mennyeek Országában, mind az alsóbb világokban – végcélként egy megfelelő, jól működő egységet alkossanak, amely szükséges az alsóbb világokban s a Mennyeek Országában azért, hogy az egészet tökéletesen

tudja áthatni és átjárni a Teremtő Lét akarata, annak szabadsága és feltétel nélküli szeretete. S ezen alsóbb világok kasztokba való csoportosítása azt eredményezi, hogy az alsóbb világok lelkeinek egy-egy életfeladatához való, szükséges momentumot, ezen kaszt minősége és milyensége miatt előtérbe helyezzenek s fejlesszenek azért, hogy az egyéni életterv s a külvilágra hatást gyakorló mivolta miatt legyenek rendszerezve, tanítva s fejlesztve.

Ezen kasztok között, fejlettségi szint elérése után, váltás történik mindaddig, míg mind a hét kasztot, arkangyal csoportot meg nem tapasztalták az alsóbb világok, s azt be nem építették saját életükbe, és azt tökéletesen tudják alkalmazni.

Ezen angyalok nevei: Mihály, Gábriel, Rafael, Uriel, Zádkiel, Azakiel s Metatron.

Tartalomjegyzék

BEVEZETŐ	3
I. fejezet	6
A karma	6
II. fejezet	15
A Mennyei Országának alapjai	15
III. fejezet.....	19
A hitünk fontossága, avagy pozitív gondolkodás az életünkben	19
IV. fejezet.....	26
Felismerések a Mennyei Országához	26
V. fejezet.....	33
A Teremtő Lét akarata az emberi lelkek életeiben.....	33
VI. fejezet.....	41
A tudatos kapcsolat a Teremtő Léttel, Istenséggel.....	41
VII. fejezet	47
A lélek.....	47
VIII. fejezet.....	53
A Szentháromság	53
IX. fejezet.....	64
Pozitív és negatív	64
X. fejezet	74
A Mennyei Ország	74
Tartalomjegyzék	81